

FOAIE ADOLESCENTINĂ

Nr. 9 din 2017

COLEGIUL TEHNIC „ION BORCEA”
Buhuși, Bacău

ARTICOLE PE TEME DE
CULTURĂ GENERALĂ,
CREAȚII ARTISTICE,
DIVERTISMENT

9

FOAIE ADOLESCENTINĂ
Anul IX, nr. 9, febr.2017
ISSN 2501 – 6962
ISSN-L 2501 - 6962

Avem pentru tine o ofertă foarte variată!

Ești pasionat de informatică sau matematică? Atunci poți urma **profilul real**, specializarea **MATEMATICĂ-INFORMATICĂ, intensiv informatică – 28 de locuri.**

Vrei să devii medic sau te simți atras de științele naturii? Urmează **profilul real**, specializarea **ȘTIINȚELE NATURII – 28 de locuri.**

Literatura română și limbile străine sunt pe înțelesul și placul tău? Urmează **profilul uman**, specializarea **FILOLOGIE – 28 de locuri.**

Dacă misterele istoriei nu-ți sunt străine, vino la **profilul uman**, specializarea **ȘTIINȚE SOCIALE – 28 de locuri.**

Ai abilități practice remarcabile? Urmează una dintre specializările oferite de **profilul tehnologic:**

- TEHNICIAN DESIGNER VESTIMENTAR – 28 de locuri.**
- TEHNICIAN ÎN CONSTRUCȚII ȘI LUCRĂRI PUBLICE – 28 de locuri.**
- TEHNICIAN ÎN ACTIVITĂȚI DE COMERȚ – 28 de locuri.**

Iar dacă ești un prichindel cu vise mărețe, în căutare de ajutor pentru viitor, urmează cursurile **CLASEI a V-a – 25 de locuri.**

Ne recomandă promovabilitatea excelentă la examenul de bacalaureat, calificativele „Foarte bine” obținute la inspecțiile școlare efectuate de ISJ, MECS și A.R.A.C.I.P, baza materială de excepție: laboratoare de informatică, de fizică, de chimie, de pregătire tehnologică, săli de clasă modern utilizate, o super sală de sport și un excepțional centru de documentare și informare.

Profesorii noștri sunt cei mai buni, poți găsi în ei parteneri și prieteni de încredere.

Activitățile extracurriculare desfășurate prin clubul de debate, clubul de ecologie, revistele „Foaie adolescentină” și „Floare albastră”, diversele echipe sportive - fotbal, volei, handbal, baschet – și grupurile de dans; proiectele educative naționale și internaționale îți vor deschide noi orizonturi.

Ne găsiți în Buhuși, strada Tineretului, nr. 3, telefon 0234261273, 0234261925, e-mail ionborcea@yahoo.com sau pe net la adresa www.ctionborcea.ro

Dragi cititori,

La orice început de drum e bine să pui un cuvânt bun. Revista „Foarte adolescentină” a ajuns la a noua ediție, însă în fiecare an trăim emoția și elanul unui nou început. Aceeași rămâne căutarea elevilor talentați și dornici de afirmare. Aceeași rămâne dorința de a fi mai bun și de a oferi calitate. Plantăm iar semințe în sufletul elevilor și strângem rodul, îl curățăm și îl punem în camera spirituală a acestei reviste.

Experiența este diferită și, de aceea, căutăm mereu forme și conținuturi noi, mai atractive și mai stimulante pentru toți. Răspundem la provocările lumii contemporane, pentru că putem învăța ceva bun din fiecare experiență, fie că este o reușită, fie că este aproape.

Citind textul articolelor sau al creațiilor puteți descoperi subiecte de cultură generală care să vă stârnescă interesul, informații despre instituția noastră și valorile ei, talente artistice și divertisment, însă „citind printre rânduri” veți descoperi suflete calde, implicate, sentimente și aspirații care dau farmec și energie vieții de adolescent.

*Vă invităm să vă convingeți și să fiți în asentimentul celor care spun asemeni lui Lucian Blaga: „**Laudă semințelor, celor de față și în veci tuturor**”!*

Prof. Mihaela Zaharia

ECHIPA DE REDACȚIE

Coordonatorii revistei:

Dir. adj. Liliana Radovici
Prof. Mihaela Zaharia

Colaboratori:

Profesori:

Manuela Borcicianu
Andreea Cojocaru
Mihaela Craiu
Ana-Maria Moga
Nadina Munteanu

Elevi:

Andy Alupei

Ștefan Apetri
Larisa Ardeleanu
Constantin Azoitei
Dumitrița Benea
Alina Cercel
Lucia Cobzaru
Ioana Compot
Mircea Cosma
Bianca Frunză
Florentina Găucan
Delia Gherghel
Andrei Grădinaru
Alexandru Grosu
Alexandra Ilisei
Bianca Ilisei
Raluca Ionescu
Petronela Ivan

Gabriela Lingurar
Andrei Lupan
Paula Moscalu
Andrei Mareș
Constantin Mihai
Dumitru Murariu
Diana Olaru
Ioana Pristavu
Petronela Toronilă
Ana-Maria Veliche
Ana-Maria Vieru
Emanuela Vrânceanu

Tehnoredactare:

Prof. Mihaela Zaharia
Ing. Andrei Bogdan

BOB DYLAN PRIMEȘTE PREMIUL NOBEL PENTRU LITERATURĂ ÎN 2016

Academia Suedeză, Academia Regală de Științe din Suedia, Institutul Karolinska din Stocholm și 5 membrii ai Parlamentului Norvegiei acordă Premiul Nobel anual pentru oamenii de geniu din diferite domenii: fizică, chimie, medicină, literatură și economie, dar și pentru cei care au un rol capital în menținerea păcii în lume. Este cel mai râvnit premiu la care poate visa un om de știință, un luptător pentru pace sau un scriitor. De mai bine de 100 de ani acest premiu s-a acordat aproape an de an.

Comitetul Nobel, în ciuda discuțiilor care au luat naștere după aceea, pe data de 13 octombrie 2016 a ales pe celebrul muzician Bob Dylan pentru distincția cu Premiul Nobel pentru Literatură. Criticii literari susțin că premiul nu ar fi trebuit să fie acordat unui muzician, însă „crearea unor noi expresii poetice în marea tradiție a muzicii americane” determină juriul să ia această hotărâre încă șocantă.

Americanul tinde să fie un artist complet, având onoarea să dețină 11 premii Grammy, un Oscar, dar și un Glob de Aur pentru implicarea lui în mai multe proiecte cinematografice. Deși prima ipoteză care stă la nemulțumirea criticilor este faptul că un muzician nu ar trebui să dețină un asemenea premiu, alt zvon circula prin revistele și saiturile care se ocupă cu astfel de informații culturale ale publicului. Se susține faptul că de 23

de ani Premiul Nobel nu se mai acordase unui american, presa criticând așadar antiamericanismul Comitetului Nobel. Din cauza asta se spune că alegerea lui Bob Dylan, un muzician cunoscut în rândul publicului autohton, pentru a fi desemnat câștigătorul premiului, este o încercare forțată a criticilor de a infirma orientarea aceasta antiamericană.

Deși erau propuși mai mulți scriitori americani cunoscuți, Comitetul Nobel l-a ales pe cel mai neașteptat, provocând o serie de nemulțumiri. Din cauza unei amânări a acordării premiului timp de o săptămână, se speculează ideea nehotărârii membrilor Comitetului pentru alegerea celui mai potrivit laureat.

Bob Dylan este una din cele mai cunoscute personalități muzicale ale secolului al XX-lea, apreciat pentru măiestria în crearea și îmbinarea muzicii cu versuri valoroase prin conținutul filosofic.

Deși îl apreciază pe Bob Dylan și este unul dintre traducătorii operelor sale foarte cunoscute, Mircea Cărtărescu, crede că premiul trebuie acordat doar adevăraților scriitori (www.mediafax.ro)

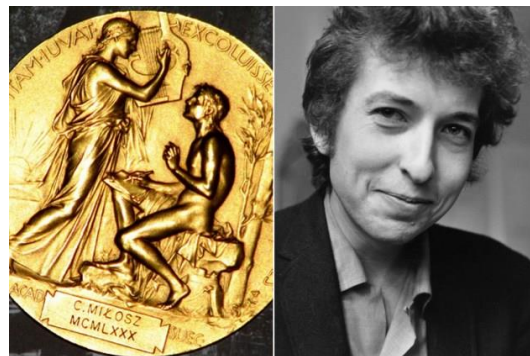
În ciuda discuțiilor care încă mai au loc, Comitetul Nobel a luat totuși decizia cu un scop și trebuie respectată având în vedere că Bob Dylan este și un autor de opere literare.

Ana-Maria Veliche, clasa a IX-a B,
Coord. prof. Mihaela Zaharia

Știați că...

Alfred Nobel este inventatorul dinamitei?

Până în prezent patru laureați ai Premiului Nobel sunt de origine română? Aceștia sunt: George Emil Palade (1974), Elie Wiesel (1986), Herta Muller (2009) și Ștefan W. Hell (2014).

Blowin' in the Wind
Bob Dylan, 1962

*How many roads must a man walk down
Before you call him a man?
How many seas must a white dove sail
Before she sleeps in the sand?
Yes, 'n' how many times must the cannonballs fly
Before they're forever banned?
The answer, my friend, is blowin' in the wind,
The answer is blowin' in the wind.*

*Yes, 'n' how many years can a mountain exist
Before it is washed to the sea?
Yes, 'n' how many years can some people exist
Before they're allowed to be free?
Yes, 'n' how many times can a man turn his head,
And pretend that he just doesn't see?
The answer, my friend, is blowin' in the wind,
The answer is blowin' in the wind.*

*Yes, 'n' how many times must a man look up
Before he can see the sky?
Yes, 'n' how many ears must one man have
Before he can hear people cry?
Yes, 'n' how many deaths will it take till he knows
That too many people have died?
The answer, my friend, is blowin' in the wind,
The answer is blowin' in the wind.*

Suflare în vânt
Bob Dylan, 1962

*Câte drumuri trebuie un om să străbată
Ca să-l poți numi om?
Câte mări trebuie unui porumbel să navigheze
Ca să poată dormi în nisip?
Și de câte ori trebuie obuzele să cadă
Ca să fie interzise?
Răspunsul, prietene, e suflare în vânt
Răspunsul e suflare în vânt...*

*Câți ani trebuie să existe un munte
Până să fie spalat de mare?
Cati ani trebuie un popor sa reziste
Ca să fie eliberat?
De câte ori își întoarce un om capul
Ca să pretindă că e orb?
Răspunsul, prietene, e suflare în vânt
Răspunsul e suflare în vânt...*

*De câte ori trebuie să privească un om în sus
Ca să poată vedea cerul?
Și câte urechi ar trebui să aibă un om
Ca să-i poată auzi pe cei ce plâng?
Și de câți morți este nevoie
Ca să vadă că au murit prea mulți?
Răspunsul, prietene, e suflare în vânt
Răspunsul e suflare în vânt...*

*Traducere de Murariu Dumitru Alexandru,
Clasa a XII-a A
Prof. coord. Cojocarua Andreea Ștefana*

GÂNDURI DESPRE AMBIENTURI INTERACTIVE ȘI LUMI VIRTUALE

Pe măsură ce multiplicarea tehnologiilor noastre crea o mulțime de lumi noi, oamenii și-au dat seama că artele sunt „contra – lumi”, antidoturi care ne oferă mijloacele pentru a percepe lumea însăși”. Marshall McLuhan

Arta a cultivat întotdeauna o relație strânsă cu imaginarul. De la opera numită „realistă”, la tabloul „abstract”, producțiile artistice au apărut mereu ca fiind „contra – lumi”.

Un vis, ajunge să concureze cu realul, până la a produce un fel de clonă a lumii sau o dublură perfect asemănătoare, aptă să se substituie „realității”. Realul este redat prin jocul oglinzii, al halucinației. Arta nu scapă acestui proces - ajunge să se dubleze și să se dubleze în permanență până la a da impresia, uneori, când navighezi pe rețelele de Net-Art că nu mai ai de-a face decât cu o operă colectivă, anonimă și multiformă.

Vreme de luni întregi, am rămas așezată în fața calculatorului: tentativă de evadare electronică spre alte locuri. Cuvinte, melodii, imagini, totul trebuia să intre în acest cadru dreptunghiular pentru a fi transmis altor persoane, prin ecranul interpus...

Prof. Mihaela Craiu

ARHETIPURI DIN UNIVERSUL ȘCOLII

În toate timpurile, școala (educația) a fost văzută ca mediu de formare a înțelepciunii și a rolului individului în lume. De aceea, omul nu a ezitat să proiecteze respectul față de școală în mitologie sau religie.

Cu toții știm ce înseamnă azi un profesor (persoană calificată ce predă o materie în învățământ). Îl numim și „dascăl” (așa cum se întâmpla când carte se învăța la biserica din sat), îl numim și „învățător” sau „mentor” când vedem în el un deschizător al căii spre cunoașterea adevărului.

Arhetipurile profesorului dovedesc calități excepționale. Lui Iisus Hristos, Însuși, i se mai spunea și „Învățătorul”, „Fiul lui Dumnezeu”, „Calea, Adevărul și Viața”, „Păstorul cel bun”, „Dumnezeu Cuvântul”, cel care i-a format pe apostoli și s-a sacrificat pe sine, spre mântuirea noastră. Moise era unul dintre cei mai cunoscuți profeți ai evreilor și denumit de aceștia „Moșe Rabenu”, în traducere „Moise, învățătorul nostru”. În mitologie, Dedalus, este arhitectul unei construcții perfecte, labirintul Minotaurului, și mentor pentru fiul său Icar. Chiron, profesorul lui Hercule, avea cunoștințe avansate despre arta vindecării și era foarte înțelept. Socrate, filosoful grec, arhetip al înțeleptului, deținea în plus și o răbdare de fier și o stăpânire de sine capabilă să înfrunte orice încercare. Regele Solomon, Ecclesiastul, a rămas în istorie datorită înțelepciunii sale, la fel și Platon, care a fost discipolul lui Socrate, și mentorul lui Aristotel, împreună punând bazele culturii occidentale. Alchimiștii, oamenii de știință, cercetătorii, enciclopediștii iluminați etc. sunt arhetipuri de profesori în căutarea adevărului științific, inventatori și oameni cu sete de cunoaștere.

Nu există profesor fără un grup de novici pe care să-l aibă sub aripa sa. Acesta este considerat „îmblânzitor” sau „păstor” „meșter”, pentru că modelează mintea și gândirea celor aflați la început de drum. Iisus Hristos păstorește peste credincioșii creștini, Solomon este rege și se îngrijește de neamul său scriind un cod de legi morale „Ecclesiastul”, Dedalus îl învață pe Icar, Chiron pe Hercule, Socrate pe Platon, Platon pe Aristotel. Fiecare urmărește să-l apropie pe novice cât mai mult de nivelul său de cunoaștere. Elevul reprezintă materia primă pe care mentorul o prelucrează și o perfecționează, până când rezultatul final este cel așteptat, până când obțin „piatra filozofală”.

Între profesor și elev există o strânsă legătură, iar aceasta este consolidată de cunoaștere și comunicare. Aceasta este cel mai des asociată cu lumina pentru că scoate din întuneric calea „mielului”. Ochiul este simbolul cunoașterii, este asociat cu luna, soarele și lumina divină. Cunoașterea este adesea o călătorie, un drum inițiativ, real dar imaginar. Oriunde mergi capeți noi deprinderi de care te folosești mai departe. Iar ocheanul, lupa, ochelarii, lentila și microscopul, fiind instrumente care ușurează studiarea anumitor fenomene, sunt lesne asociate cu înțelepciunea. Materialul principal de lucru al creatorului de literatură este cuvântul, care dă naștere unui univers fictiv, așa cum prin Cuvânt Dumnezeu a creat lumea.

În sfârșit, școala este salvarea elevului în confruntarea cu lumea așa cum a fost arca pentru Noe.

Mazilu Iustina, clasa a IX-a B,
Coord. prof. Zaharia Mihaela

UN AMĂNUNT DIN POVEȘTEA CENUȘĂRESEI ÎNTRE ADEVĂR ȘI FICȚIUNE

Impresia de minciună gogonată din incipiturile și finalurile basmelor ne determină să punem automat la îndoială veridicitatea faptelor povestite. Povestea, în care o fată este aleasă de un prinț după frumusețea ei fizică și sufletească în ciuda sărăciei ei, pare să alimenteze doar aspirațiile copilelor la vârsta la care pot fi păcălite seara, înainte de culcare, cu o lectură fantastică. Și totuși, nu doar în cazul *Cenușăresei*, povestea are un sămbure de adevăr.

Rangul și sângele albastru ori alianțele între state nu au fost mereu repere în alegerea miresei pentru prințul moștenitor. În istoria omenirii au existat concursuri de frumusețe unde câștigătoarea primea drept premiu rangul de prințesă și, firește, dragostea prințului.

Primul concurs de mirese a avut loc în evul mediu, în 788, în Bizanț, sub domnia împărătesei Irina. Aceasta conducea ca regentă în locul fiului său Constantin VI și fusese nora lui Constantin V „Copronimul” care a rămas în istorie prin lupta împotriva icoanelor. Spre deosebire de soțul său, Leon, și socrul său, ambii iconoclaști, împărăteasa Irina credea în valoarea spirituală a icoanelor fapt pentru care a ajutat la combaterea ereziei iconoclaste prin organizarea sinodului al VII-lea ecumenic de la Niceea în 787. Pentru credința ei puternică și pentru victoria asupra iconoclaștilor, Biserica a trecut-o în rândul sfinților și a hotărât cinstirea ei în data de 8 august.

Fiul său ajunsese la vârsta la care trebuia să se pregătească să ajungă rege cu drepturi depline și trebuia să aibă alături o soție pe măsură. Irina făcuse demersuri pentru căsătoria lui cu fiica lui Carol cel Mare, Rotrude, în scopul întăririi legăturilor politice cu Franța, însă nu se știe de ce a rupt logodna. Astfel că ajunge să-și dorească o noră din poporul ei care să fie frumoasă și foarte credincioasă. Trimite

emisari în toate colțurile statului pentru a găsi mireasa potrivită. Momentul a fost immortalizat în textele unor cronicari medievali. Două dintre ele sunt *Viața Sfântului Filaret Milostivul* scrisă de nepotul său Nicetas Stethatos (text regăsit parțial în *Viețile sfinților*) și *Cronografia* scrisă de Sf. Teofan Mărturisitorul.

Maica Nectaria McLees în *Byzantine Bride-Shows and the Restoration of Icons (Concurșurile bizantine de mirese și reinstaurarea icoanelor)* spune că în textul lui Nicetas se dau detalii despre criteriile de selecție. Emisarii erau echipați cu un portret ideal (lavraton) ca reper în stabilirea datelor fizice și chiar un papuc pentru verificarea mărimii piciorului: *Equipped with an ideal portrait (lavraton), a measure to establish vital statistics, and even a slipper to check foot-size* (fragment preluat de Nectaria McLees din traducerea în engleză a textului lui Nicetas). Autoarea atrage atenția într-o notă de subsol că în textul grecesc era termenul care însemna *sandală* în loc de *papuc*.

Emisarii ajung în Paflagonia, regiune din sudul Turciei, la Amnia, și poposesc peste noapte la casa lui Filaret. Bătrânul, altădată bogat, își pierduse averea făcând milostenii cu

speranța agonisirii bogățiilor în cer. La insistențele emisarilor, sfântul Filaret își prezintă cele trei nepoate, cu modestia omului conștient de sărăcia lui. Toate erau foarte frumoase și educate în spirit creștin, însă Maria le întrecea. Emisarii le selectează pe toate trei și, împreună cu Filaret și soția sa, Teozva, pornesc la drum spre capitala Imperiului Bizantin. Acolo întâlnesc și alte fete frumoase, printre care și pe fiica unui bogat, Gherontie.

După cum ne arată *Viețile sfinților*, la curtea împărătesei Irina, Maria de Amnia iese în evidență prin modestie și bunătate, în contrast puternic cu trufia fetei lui Gherontie. Ea propune fetelor să încheie un legământ prin care cea care câștiga să aibă grijă de celelalte, să nu se întoarcă acasă rușinate, să fie ajutate să-și facă un rost. Fata lui Gherontie nu a fost de acord, ba chiar a spus că ei i se cuvine statutul de prințesă pentru că nu este doar

frumoasă, ci și bogată și de viță nobilă. Zvonuri despre discuție au ajuns la urechile împărătesei care a înțeles valoarea sufletescă a Mariei de Amnia și a luat imediat măsuri. Maria este aleasa, iar cealaltă este trimisă acasă înainte de concurs. Surorile ei sunt măritate cu persoane cu rang înalt, iar sfântul Filaret primește daruri care să-l ferească de sărăcie toată viața – final de poveste care, pentru cei din popor, va rămâne în istorie.

Obiceiul alegerii prințesei prin concurs s-a mai păstrat în istorie și în cazul altor împărătese bizantine din nevoia de siguranță religioasă. Lavratonul și papucul nu erau cele mai importante mijloace de descoperire a comorii feminine, cea mai importantă era credința creștină, autentică, a fecioarelor candidate, în vremuri tulburi și primejdioase pentru Imperiul Bizantin. Tot astfel au fost alese și două prințese, ambele pe nume Teofana, și împărăteasa Teodora din Paflagonia.

Despre alegerea împărătesei Teodora se spune că, înainte cu o zi de concurs, împăratul Teofil a oferit fiecărei fete câte un măr. A doua zi le-a întrebat ce au făcut cu acesta, iar ele au spus că l-au mâncat, în afară de una, Teodora, care i l-a înapoiat și i-a mai dat unul în plus spunându-i: „Mărul cel dintâi, talantul pe care Dumnezeu l-a sădit în mine, ți-l înapoiez neatins: este fecioria mea. Cel de-al doilea, asemenea dinarilor, este fiul pe care ți-l voi dărui” (www.crestinortodox.ro). Împăratul i-a dăruit atunci un măr de aur care însemna că ea e aleasa, iar pe 5 iunie 830 a avut loc nunta.

Relația dintre câștigătoare și șansa de a obține într-o zi titlul de regină a plăcut oamenilor de rând și a sporit fantezia scriitorilor, transformând tiparul acestui concurs într-un motiv literar foarte

des întâlnit. În literatura română, Mihail Sadoveanu este cel fascinat de puritatea sufletescă a Mariei de Amnia, pe care o alege ca personaj în romanul *Creanga de aur*, implicându-l pe Kesarion Breb, personajul principal, în descoperirea și alegerea acesteia ca mireasă pentru Constantin VI. Fascinația scriitorului merge până la inventarea unei povești de dragoste puternice, dar spirituale între cei doi.

Obiceiul a încetat în Imperiul Bizantin, dar a fost întâlnit mai târziu la casa regală rusă încă de pe vremea țarului Ivan cel Groaznic. Pictorul Grigory Sedov a imortalizat momentul alegerii țarinei Maria Miloslavskaya pentru țarul Alexei (în imaginea de mai jos).

De la sfârșitul secolului al XIX-lea se organizează concursuri anuale de frumusețe unde câștigătoarea este numită „Miss” sau, impropriu, „Regină”, însă aspectul fizic este cel care primează în detrimentul înțelepciunii și al bogăției spirituale.

Prof. Mihaela Zaharia

Foto: ochii lui Rasputin.

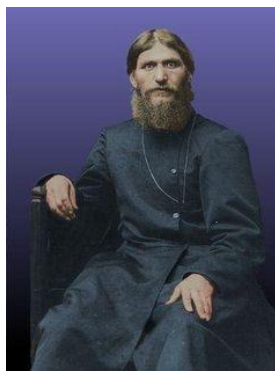
O SPECULAȚIE PRIVIND LEGĂTURA MISTICĂ DINTRE DESTINUL LUI GRIGORI RASPUTIN ȘI CEL AL OMENIRII

Grigori Efimovici Rasputin (1869-1916) a fost un călugăr rus controversat care a rămas în istorie prin puterile sale demne de un sfânt, în ciuda comportamentului desfrânat, și prin influența asupra casei regale reprezentată atunci de țarul Nicolae al II-lea.

Despre puterile sale, părerile sunt împărțite. Ocultiștii îl consideră un mag, realiștii și atei îl consideră un mare hipnotizator, iar credincioșii creștini văd în el un fals călugăr și chiar unul demonic.

Mezinul familiei regale era bolnav de hemofilie, boală fără leac la acea vreme. O rană foarte mică punea viața prințului în primejdie pentru că sângerările erau greu de oprit. Vulnerabilitatea prințului a fost porțița prin care călugărul Rasputin (foto sus) a reușit să intre în politică. Este chemat la curte de țarină unde i se solicită ajutorul în salvarea prințului. Rasputin reușește să remedieze starea de sănătate a prințului și se bucură de recunoașterea meritelor sale în public de către țar și țarină. Prezența sa la curte nu a trecut neobservată. Rasputin a devenit foarte familiar cu membrii familiei regale (de exemplu, țarul îl consulta înainte de a lua o decizie importantă), dar a organizat petreceri desfrânate ceea ce a condus spre bârfe referitoare la un posibil adulter cu țarina și spre suspiciunea de impostură religioasă.

Totuși, perioada de glorie a lui a fost presărată cu niște ciudățenii greu de descifrat

rațional. Cele mai șocante sunt legate de izbucnirea Primului Război Mondial și de moartea sa.

În 1914 Franz Ferdinand (foto jos), moștenitorul tronului austro-ungar a fost asasinat la Sarajevo. Colin Wilson, în *Ocultismul*, spune că arhiducele ar fi presimțit că va muri și a spus tutorelui copiilor săi: „Glonțul care mă va ucide a fost deja tras”. Ca urmare a acestui asasinat, Austro-Ungaria a declarat război Serbiei.

Situația Rusiei față de implicarea sau nu în război era incertă, dar nu pentru multă vreme. Tot atunci Rasputin a fost la un pas de moarte. Era la Pokrovskoe, satul lui natal, și fusese înjunghiat de o prostituată, ceea ce l-a ținut la pat câteva săptămâni și l-a izolat de casa regală rusă. Presimțind o nenorocire dacă Rusia ar intra în război, trimite o scrisoare țarului pentru a-l convinge să nu pornească la luptă. Scrisoarea este citită de țarină, dar aceasta nu dă importanță și nu o arată țarului. Consecința a fost intrarea Rusiei în război. Ciudat este cum Destinul face ca Franz Ferdinand să declanșeze nevinovat războiul și cum Rasputin este împiedicat, tot de Destin, să oprească amploarea lui. Ciudat este și faptul că ambii au fost atacați în același timp. Ora 2:15 la Pokrovskoe (Rusia) coincide cu 10:55 la Sarajevo (Serbia). Pare că războiul era un rău inevitabil.

Moartea lui Rasputin în 29 decembrie 1916 este la fel de ciudată. La fel ca Franz Ferdinand, Rasputin a avut o premoniție cu ceva timp înainte. Știa că va fi atacat și știa că viitorul Rusiei și al casei regale depindea de asta. A scris o scrisoare țarinei în care încerca să atenționeze familia regală să nu se implice în asasinarea lui. Scrisoarea nu a ajuns la țarină, a fost returnată expeditorului, dar s-a păstrat între documentele lui Rasputin: „*Simt că voi părăsi această viață înainte de 1 ianuarie. Dacă voi fi ucis de asasini de rînd, și în mod special de frații mei țararii ruși, tu, țarul Rusiei, nu trebuie să te temi de nimic pentru copiii tăi, ei vor domni sute*

de ani în Rusia. Dar dacă voi fi omorât de boieri, nobili și dacă ei îmi vor vărsa sângele, mâinile lor vor rămâne mânjite cu sângele meu, pentru 25 de ani și ei nu-și vor spăla mâinile de sângele meu. Ei vor părăsi Rusia. Frații își vor ucide frații, și se vor ucide și se vor uri și pentru 25 de ani nu vor fi nobili în țară. Țar al pământului Rusiei, dacă vei auzi sunetul clopotului care îți va spune că Grigori a fost ucis, trebuie să știi asta: dacă rudele tale mi-au provocat moartea, atunci nimeni din familia ta, adică nici unul dintre copiii tăi sau dintre rudele tale nu vor mai rămâne în viață pentru mai mult de doi ani. Vor fi uciși de poporul rus“.

Asasinul se dovedește a fi din familia regală. Prințul Iusupov îl invită la -o petrecere, dar merg în pivniță cu alți conspiratori. Acolo Rasputin primește vin și prăjituri otrăvite cu cianură. Ar fi trebuit să moară imediat (4-5 minute), dar

călugărul pare imun. Iusupov îl împușcă. Rasputin cade și toți cred că a murit. Pleacă și, când se întorc să ia cadavrul, descoperă că Rasputin se ridică și fuge în curte. A fost iar împușcat de câteva ori, chiar și în inimă, și lovit apoi cu o rangă. Pentru a fi siguri că va muri, l-au legat la mâini și la picioare și i-au aruncat trupul în Neva printr-o copcă. Rasputin a murit, dar curios este faptul că în plămâni s-a găsit apă, ceea ce arată că era viu când a fost aruncat în Neva și cauza decesului a fost înecul.

Profețiile lui Rasputin din scrisoare s-au împlinit. În 1917 a început revoluția în Rusia, familia regală a fost ținută prizonieră un an și apoi exterminată, iar la putere au venit bolșevicii.

Florentina Găucan, clasa a X-a E,
coord. prof. Mihaela Zaharia

DOVEZI ISTORICE ALE NAȘTERII DOMNULUI

Un sceptic ateu ar spune că de Crăciun sărbătorim un fapt dintr-o poveste pentru mințile credule. Ce se spune despre Nașterea Domnului este adevărat? Nu cred că soluția se află în esența dictonului *Crede și nu cerceta!* Ca un sceptic, dar fără a subestima adevărul biblic, am căutat răspunsuri în surse istorice și științifice și am pornit de la zero.

Potrivit istoricilor, există o greșeală în modul de calculare a anilor. În textele vechi, inclusiv medievale număratoarea anilor începea de la facerea lumii sau de la întemeierea Romei. La două secole de la căderea Imperiului Roman de Apus, în secolul al VI-lea, Papa Ioan I-a desemnat pe călugărul dobrogean Dionisie Exiguul, savant în cronologie, să afle câți ani sunt de la Nașterea Mântuitorului și să întocmească un nou calendar pornind de la această

dată. Studiind sursele pe care le-a avut la îndemână a pornit de la informațiile din Luca 3:23 și Luca 3:1 unde se arată că Iisus a fost botezat de Ioan Botezătorul când avea aproape 30 de ani, în al cincisprezecelea an al domniei lui Tiberiu Cezar, când în Iudeea era procurator Ponțiu Pilat iar în Galileea era tetrarh Irod. Dionisie găsisse că anul al cincisprezecelea al domniei lui Tiberiu Cezar era 783

de la întemeierea Romei. Din anul în care trăia a scăzut 783 și 30 (cât a indicat Luca despre vârsta lui Iisus la botez) și a obținut anul nașterii Domnului. Cercetătorii de azi arată că există o eroare 4 -7 ani. Anul 0 nu există, pentru că 0 (este doar un moment pe axa timpului, nu durează un an) de la 1 î.H. se trece la 1 d. H.

După un istoric evreu din secolul 1 d. H, Iosif Flaviu (*Antichități iudaice*, cartea a XVII-a, cap. 8, punctul 1), Irod cel Mare ar fi murit în anul 4 î.H (după 37 de ani de domnie), la moartea sa a fost o eclipsă de lună despre care astronomii spun că a avut loc în martie-aprilie 4

î. H., iar Iisus Hristos, spune Biblia, s-a născut în timpul domniei acestuia. Deci Iisus s-a născut înainte de anul 4 î. H.

În privința stelei de la Bethleem, astronomi de demult au considerat că ar fi putut fi vorba de o cometă, însă nici măcar una nu a traversat cerul lumii în acea perioadă. În decembrie 1603, Johannes Kepler, matematician imperial și astronom de la curtea din Praga, observă cu telescopul o conjuncție (aflarea la aceeași longitudine cerească) între două planete: Jupiter și Saturn. Întâlnirea a fost spectaculoasă, semăna cu o stea mare și foarte strălucitoare. A cercetat și a descoperit că planetele s-au mai aflat în 3 conjuncții în anii 7 și 6 î. H., în zodia Peștilor. Primele două ar fi putut determina pe cei trei regi-magi să pornească la drum (fenomenul prevestea nașterea unui rege, iar Peștii era semnul Israelului) și să se întâlnească în timpul celei de-a treia (la care se aliniază și Mercur). Conjuncția perfectă (la 0 grade longitudinale) a fost pe 4 decembrie anul 7 î.H. Apropierea a durat mai mult, până în anul 6 î.H.

Tot în perioada 7-6 î. H. A avut loc și resensământul lui Quirinius în Iudeea și Siria fapt despre care vorbește Luca (2:2), dar și Iosif Flaviu în *Antichități iudaice* (cap al XVIII-lea, 1.1, 2.1 - „în al treizeci și șaptelea an de la victoria de la Actium a lui Caesar asupra lui Antonius”)

Motivul pentru care sărbătoarea Crăciunului cade pe 25 decembrie nu este pentru că atunci s-a și întâmplat să Se nască Hristos. În această perioadă se celebrau sărbători păgâne: ospățul zânelor, saturnaliile, nașterea lui Mithra. Biserica a fixat ca dată de naștere a Mântuitorului, convențional, 25 decembrie pentru a combate păgânismul creștinilor.

Aceste lucruri arată că Iisus Omul s-a născut cu adevărat atunci când spune Biblia, informațiile istoricilor și astronomilor confirmă adevărul biblic și bisericesc, însă un sceptic ar putea spune că aceste

date nu arată că atunci ni s-a născut un mântuitor, ci un simplu „învățător”, „guru”, „predicator” sau „profet”.

Tot Iosif Flaviu, istoricul evreu, necreștin, din același secol cu Hristos scrie în *Antichități iudaice*, cartea a XVIII-a, cap. 3, punctul 3: *În vremea aceea a trăit Isus, un om înțelept, dacă poate fi numit aievea om. El a fost autorul unor uluitoare minuni și învățătorul oamenilor care erau bucuroși să afle adevărul. A atras de partea lui o mulțime de iudei, dar și o mulțime de păgâni. Acesta a fost Hristos. Chiar dacă Pilatus, datorită acuzațiilor aduse de fruntașii poporului nostru, l-a ținut pe cruce, n-au încetat să-l iubească cei ce l-au îndrăgit de la început. Căci li s-a arătat a treia zi iarăși viu, așa cum au prezis profeții trimiși de Dumnezeu, înfăptuind și o mie de alte miracole. De atunci și până azi dăinuie poporul creștinilor, care își trage numele de la dânsul.*

Dovezi istorice ale firii divine a lui Iisus Hristos sunt găsite și în alte texte vechi la personalități romane necreștine sau anticreștine ca Tacit (*Anale*, cartea a XV-a, cap. 44) ori Pliniu cel Tânăr (în scrisorile către împăratul Traian).

Cu alte cuvinte, acum mai bine de 2016 ani S-a născut Iisus ca om și a dovedit lumii că este Mesia despre care au vorbit profeții cu secole în urmă. Data exactă nu se cunoaște, însă, dacă un simplu om își serbează ziua de naștere, de ce nu am sărbători și ziua de naștere a Domnului, la o dată convențională? Până la urmă, fiecare sărbătoare creștină se serbează și în cer, dar acolo nu există nici timp și nici calendar. E fericire întru veșnicie. E mereu astăzi și *Astăzi S-a născut Hristos*.

Mihai Constantin, clasa a X-a F,
Prof. Zaharia Carmen-Mihaela

PĂGÂNIZAREA CRĂCIUNULUI

Cu trecerea anilor și cu noile tradiții ale vremurilor noastre pierdem farmecul credinței ale sărbătorilor de iarnă și ajung să conteze bunurile, distracția și fala mai mult decât sufletul și adevărul religios.

Când Crăciunul ar trebui să reprezinte, de fapt, Nașterea Domnului, noi pierdem esența și acceptăm miturile epocii contemporane. Ceea ce părinții își învață copiii nu e decât o minciună ambalată frumos în roșu fără să fim conștienți că, de fapt, punem valoarea materială mai presus de cea spirituală și mai presus de adevăr. Minunea Nașterii Mântuitorului a fost înlocuită cu poveștile, care cresc în diversitate, despre Moș Crăciun, bătrânul gras îmbrăcat în roșu, care vine din cer cu sania trasă de reni ca să aducă daruri. Moșul are spiriduși care fac jucării și o Crăciuniță care e tot mai sexi de la an la an. Cei care nu vor să renunțe la dulceața minciunii spun că a și existat, că a fost cel care i-a găzduit pe Sf. Iosif și pe Fecioara Maria în Betleem (Parcă venea din Laponia?!...), alții spun că e Dumnezeu Tatăl pentru că e bătrân. Până unde vor ajunge blasfemiile?

La fel, multe alte credințe și tradiții au fost înlocuite. Sfântul Nicolae a devenit iubit de cei mici și mari nu pentru viața sfântă, ci pentru daruri. Unii l-au identificat cu Moș Crăciun. Omagiul adus lui Iisus Hristos prin colinde a fost înlocuit cu cântece, poezii, filme închinat unui moș și satisfacerii trupului.

Ignoranța noastră este punctul slab care ne determină „să facem și noi ce face toată lumea”. Nu mai suntem atenți la semnificațiile tradițiilor, iar dacă ne trece prin minte o curiozitate privind acestea, căutăm pe internet, întrebăm alți necunosători, în loc să căutăm în cărți religioase sau la duhovnic.

Împodobirea bradului este una din cele mai așteptate tradiții, moment atât de savurat de copii. Fiecare se întrece pe sine în realizarea de ornamente, între care cel mai important este steluța. Aceasta

amintește de steaua arătată pe cer deasupra Betleemului în noaptea Nașterii Domnului. Unii pun ornamente în copacii artizanali din ghiveci, alții fac brazi de sârmă sau din plastic alb, iar steaua a rămas uitată.

Pe vremuri, colindatul era ca o binecuvântare. Azi este, de cele mai multe ori, un mijloc de câștig asemănător cerșitului. Pierderea semnificației și a scopului religios se vede și în moda unora din școli și mass-media de a schimba tema textului cu una despre mărunțișurile vieții de zi cu zi sau colindul devine mijloc de răzbunare glumeată. Colindătorii credincioși nu vin doar pentru vocile lor melodioase, pentru cântece și colacii de după, ci pentru a da oamenilor vestea cea bună a darului de la Dumnezeu prin Nașterea Fiului Său ca să ne mântuiască prin sacrificiu și durere. Unii țin ușa încuiată, alții așteaptă colindători în zadar.

Împodobirea caselor cu ghirlande este azi un moft spre satisfacerea propriei trufii. Ce bine ar fi să facem asta cu gândul la întâmpinarea Domnului și primirea Lui nu doar în casă, ci mai ales în suflet. Să deschidem ușa inimii să-l primim pe Domnul, nu pe Moș Crăciun.

Multe alte tradiții se desfășoară fără a ști ce semnifică. Stresul cotidian și goana pentru aprovizionare își spun cuvântul în vremea sărbătorilor creștine. Astfel, fiecare familie, în graba pregătirilor uită să petreacă timpul în mod religios și nu se bucură de universul emoțiilor specifice Nașterii Domnului.

Încotro o vom lua? Ce îi vom învăța pe copiii noștri în vremuri din ce în ce mai tulburi? Și zbuciumul nostru se risipește, căci auzim o voce: *Nu vă temeți! Unde sunt doi în numele Meu, acolo voi fi și Eu!*

Hristos S-a născut! Așteaptă la ușa sufletelor noastre. Cu bucurie spun: *Deschide ușa, creștine!*

Veliche Ana-Maria, clasa a IX-a B,
Coord. prof. Zaharia Carmen-Mihaela

ORAȘUL BUHUȘI. REPERE GEOGRAFICE

Pentru a completa informațiile voastre privind localitatea Buhuși, am decis ca pe parcursul mai multor numere a revistei, să vă prezint câteva repere geografice ale orașului. Urmăriți cu atenție și interes episoadele care urmează și veți afla o mulțime de lucruri interesante despre orașul în care trăiți.

1. Așezare geografică, suprafață, limite, vecini

Teritoriul orașului Buhuși se află, din punct de vedere administrativ, în nordul județului Bacău, la granița cu județul Neamț, în partea central-estică a țării, în regiunea istorică Moldova.

Orașul este străbătut de paralela de 46° 71' latitudine nordică și de meridianul de 26° 72' Y B longitudine estică.

Localitatea are o suprafață totală de 3889 de hectare (39,96 km²) și este amplasată pe Drumul Național 15, la 24 de km nord-vest de Bacău, la 36 de km sud-est de Piatra Neamț și la 40 de km sud-vest de Roman.

În partea sud-vestică, limita teritoriului administrativ al orașului este râul Bistrița, ceilalți vecini fiind comunele: Costișa (jud. Neamț) - la vest - Bahna (jud. Neamț) și Racova (jud. Bacău) - la est - Gârleni și Blăgești (ambele aparținând județului Bacău) - la sud și Români (jud. Neamț) - la nord.

Din punct de vedere al așezării fizico-geografice față de marile unități de relief ale țării, Buhușul este situat în Subcarpații Moldovei

(Subcarpații Bistriței) care se desfășoară pe două trepte de relief: Depresiunea Cracău-Bistrița și culmile deluroase subcarpatice de la exterior; orașul nostru se află aproximativ în zona central-sudică a depresiunii, pe malul stâng al râului Bistrița, ce curge aici pe direcția NV-SE. Mărginită la vest de culmile Munților Goșmanului, depresiunea apare bine conturată. Spre est, ea cuprinde, ca într-o imensă covată, nivelul culmilor deluroase cu înălțimi în jur de 400 de metri.

Sudul depresiunii este împădurit, fiind dominat de culmi deluroase înguste, cu altitudini de aproximativ 450-470 de metri (Dealul Bărboiu). Versanții puternic ondulați sunt afectați de alunecări de teren stabilizate, mascate de pădurile de foioase.

În partea nordică a depresiunii - și totodată a teritoriului orașului - dealurile se desfășoară ca dintr-un evantai și sunt străpunse de înălțimi bine rotunjite, aparținând Dealului Runcu (Dealul Poiana Mare - 483m, Dealul Bahna - 507m, altitudine maximă). Altitudinea minimă, 195 de metri, se înregistrează la ieșirea râului Bistrița din depresiune, în dreptul localității Racova.

Terasele largi ale Bistriței din acest sector depresionar au influențat dezvoltarea așezării, imprimându-i o notă distinctă, în sensul formării „orașului de sus”, pe terasa de 60 de metri altitudine, și a „orașului de jos”, pe terasa de 5-7 metri altitudine.

Raportarea la zona înconjurătoare s-a manifestat ca un factor important care a impus evoluției orașului Buhuși ritmuri și direcții diferite.

(Va urma)

prof. Manuela Borcieanu

Foto: Orașul Buhuși (stânga), Mănăstirea Ciolpani (dreapta)

STELELE

Licurici pe cerul nopții, strălucind alb sau în mai multe culori, mărunte sau mai mari, grupate ori împrăștiate aiurea, stelele sunt minunate, fascinante, misterioase. Le cunoaștem de mult, dintotdeauna... Învățații din antichitate le-au grupat în constelații și le-au dat nume: *Orion*, *Carul Mare*, *Carul Mic*, *Cloșca cu puii de aur*...

Cu ochiul liber, în nopțile senine, vedem cam șase mii de stele. De fapt, sunt atât de multe încât depășesc firele de nisip de pe tot pământul. Doar în Galaxia noastră, Calea Lactee, sunt peste 200 de miliarde de stele. Desigur că în Universul cunoscut sunt cu mult mai multe. Punctele luminoase pe care le vedem sunt stele, planete sau chiar galaxii aflate la distanțe foarte mari unele de altele.

Cu ajutorul observatoarelor astronomice actuale, oamenii de știință care cercetează stelele (corpurile cerești cu lumină și căldură proprie) au reușit să calculeze dimensiunile doar ale câtorva dintre ele deoarece sunt foarte îndepărtate.

Desigur că cea mai apropiată stea și cea mai cunoscută este Soarele nostru. Are un diametru de 109 ori mai mare decât al Pământului și este considerat un astru de dimensiune mijlocie. Temperatura și masa lui sunt, de asemenea, medii comparativ cu alte stele. Strălucirea sa are culoarea galbenă pentru că se află la mijlocul vieții.

Stea cea mai apropiată de Sistemul Solar este Proxima Centauri, un astru de dimensiuni mai mici, diametrul său fiind de doar 15% din cel al Soarelui nostru deci cam cât o planetă mai mare. Este o stea pitică roșie iar luminozitatea ei scăzută ne împiedică să o vedem cu ochiul liber de pe Pământ.

Cea mai strălucitoare stea de pe cer este Sirius din constelația Câinele Mare. Este de două ori mai mare decât Soarele și se află „aproape” de noi pentru că lumina ajunge de la Sirius la Soare în opt

ani, o distanță foarte mică din punct de vedere astronomic. Temperatura este de asemenea mai mare, 10000°C, de aceea e așa de strălucitoare.

În constelația Gemini se găsește steaua Pollux cu un diametru de opt ori mai mare decât Soarele, dar cu temperatura mai scăzută decât acesta. Este atât de departe, încât o vedem cum arăta acum 34 de ani. Rigel din constelația Orion este o stea uriașă și are diametrul de 62 de ori mai mare decât al Soarelui. Este de două ori mai fierbinte și de 60000 de ori mai strălucitoare decât acesta și poate fi considerată a doua cea mai strălucitoare stea de pe cer.

Tot în constelația Orion se găsește o altă stea foarte strălucitoare, Betelgeuse. Este un adevărat gigant, de 1000 de ori mai mare decât Soarele și de 135.000 de ori mai strălucitor. Este o stea „tânără”, iar

pentru că este atât de mare, poate imploda oricând, devenind o supernovă. „În orice moment”, din punct de vedere astronomic, înseamnă și mâine, și peste 10, 1000 sau un milion de ani.

Apetri Ștefan, clasa a IX-a B
Coord. prof. Manuela Borcieanu

REZERVAȚII NATURALE DIN ROMÂNIA. JUDEȚUL ALBA, UNUL DIN LIDERII REZERVAȚIILOR NATURALE ROMÂNEȘTI

Un cadru natural superb, variat, care împletește armonios valori geohidrologice, biologice și peisagistice, un colț de rai pentru turiști și cercetători, acesta este județul Alba. Situat cvasicentral în România, cuprinde atât regiuni montane (Munții Bihor, Metaliferi, Trascău, Muntele Mare din Apuseni și Munții Șureanu și Cândrel din Grupa Parâng a Carpaților Meridionali) cât și de podiș (Podișul Secașelor din Podișul Târnavelor) precum și depresioni (Zlatna, Câmpeni) și culoare de vale (cursul mijlociu al Mureșului, valea Arieșului, Ampoiului, Galdei, Cugirului, Sebeșului)

Geografia locurilor și mulțimea valorilor naturale au impus constituirea mai multor rezervații care protejează și conservă forme de relief deosebite sau elemente carstice împreună cu flora și fauna din jur. Altele înglobează zone umede și forestiere sau includ elemente geologice.

De notorietate în țara noastră este Complexul carstic Scărișoara care ocrotește cea mai mare peșteră cu ghețar fosil din perioada glaciară. Peștera se desfășoară pe o diferență de nivel de 105 m și are o lungime de 700 m. Intrarea în peșteră se face printr-un aven (puț vertical) adânc de 48 m, iar gheața are o grosime în jur de 60 m.

Rezervația geologică „Detunatele” din Munții Apuseni protejează formațiuni de bazalt rămase în urma unor procese vulcanice din Munții Apuseni. Cuprinde două vârfuri mai importante: „Detunata Goală” (foto stânga sus) cu vegetație forestieră doar la poale și „Detunata Flocoasă” (foto dreapta jos) împădurită cu conifere, în special molid. Detunatele au aspectul unor coloane înalte hexagonale de rocă vulcanică, iar legendele locului spun că un fulger ar fi creat cele două vârfuri.

Cheile Râmețului din Munții Trascău este un defileu îngust, ca un jgheab, greu de străbătut, chiar uneori periculos, săpat în calcare de râul Râmeț. Rezervația cuprinde o suprafață de 150 hectare și adăpostește sectorul propriu-zis de chei precum și specii de floră și de faună. Cheile sunt cu adevărat spectaculoase, cuprinzând porțiuni înguste ce pot fi străbătute doar sprijinit de cabluri sau de-a dreptul pe marginea apei, arcade, bolți, chiar grote.

Rezervația *Tăul fără fund* de la Băgău cuprinde un lac format în urma unei alunecări de teren și pădurea limitrofă. Zona lacului, turbăriile din jur și pădurea constituie o arie protejată inclusă în situl *Natura 2000* în care sunt ocrotite specii de faună acvatică sau terestră și plante higrofile precum planta carnivoră *roua-cerului*.

Mulțimea rezervațiilor naturale și a ariilor protejate din județul Alba este mult mai amplă. Iubitorii de natură vor fi încântați să descopere pe îndelete crâmpee din acest colț de țară.

Muraru Roxana, clasa a XI-a A,
Coord. prof. Manuela Borcieanu

ATENA, CAPITALE GRECIEI

Legende grecești sunt cunoscute în toată lumea și fascinează deopotrivă. Există, cum altfel, și o legendă care explică felul prin care a fost denumit orașul, legendă care a stat la baza sculpturii de pe frontonul vestic al Parthenonului. Potrivit acesteia, zeița Atena și zeul Poseidon au vrut să dea numele lor orașului, dar hotărârea trebuia luată de localnici așa încât au intrat amândoi în competiție oferind câte un dar localității. Poseidon a lovit piatra cu tridentul său și a creat un izvor de apă sărată care simboliza puterea mării. Atena însă a oferit locuitorilor măslinul,

simbolizând pacea și prosperitatea. Locuitorii, în frunte cu conducătorul lor, Cecrops, au ales măslinul și au botezat orașul Atena.

Existența celor mai vechi urme de oameni în regiunea Atenei este atestată în peștera Schist și datează din prejma mileniilor al IX-lea – al VII-lea î.H. Se consideră că așezarea este locuită permanent de cel puțin 7000 ani. Atena a devenit principalul oraș al Greciei antice în secolul al V-lea î.H., realizările sale culturale punând bazele civilizației occidentale. În mare parte din motive istorice, dar și sentimentale, orașul a fost ales capitală a noii Grecii independente în 1834, după războiul de independență.

Atena se găsește în regiunea Attica și se întinde de-a lungul Câmpiei centrale, fiind înconjurată de Muntele Aegaleo în vest, Muntele Parnitha în nord, Muntele Penteli la est și Golful Salonic în sud-vest. Orașul este străbătut de râul Kifissos care se varsă în Golful Salonic.

Solul este stâncos, puțin fertil, iar dealurile sunt formate din mase calcaroase. Clima Atenei este una mediteraneană, cu temperaturi ridicate vara și precipitații iarna. Primăvara și toamna sunt ideale pentru activități de tot felul.

Atena este unul dintre centrele lumii în ceea ce privește cercetarea arheologică și cuprinde câteva instituții de profil, precum Universitatea și Societatea de Arheologie. Este considerat unul din leagănele artei, științei și democrației. În același timp orașul este

cunoscut în întreaga lume și pentru conferințele și seminariile pe teme de cercetare.

Cel mai important obiectiv din Atena este Acropole (înseamnă „orașul de sus”), clădirile și templele au fost construite de Pericles în sec. al V-lea î.H. și are ca punct principal de atracție Partenonul (templul zeiței Atena, patroana orașului). Un altul îl constituie Agora, centru politic, comercial și social, mai mult, așezământ al justiției din perioada antică.

Orașul Atena are o listă imensă de obiective turistice pentru că abundă în vestigii antice iar turiștii sunt copleșiți și intimidați de mulțimea acestora.

Vrânceanu Emanuela, clasa a X-a A,
Coord. prof. Manuela Borcieanu

MĂȘTILE POPULARE

Desene realizate de PRISTAVU IOANA, clasa a X-a B

La români sunt foarte răspândite măștile ceremoniale, ele fiind strâns legate de sărbătorile calendaristice religioase și laice din răstimpul unui an: Crăciun, Anul Nou, Bobotează sau în perioada muncilor agro-pastorale.

Jocurile cu măști reprezintă un sector important al creației populare, care evidențiază spectacolul tradițional al sărbătorilor. Dimitrie Cantemir este primul care consemnează prezența și importanța unor obiceiuri populare cu măști în Moldova, în lucrarea sa, *Descriptio Moldaviae (Descrierea Moldovei)*.

În cadrul obiceiurilor din regiunea Moldova sunt prezente costumațiile specifice diferitelor jocuri sau evenimente populare, îmbogățite cu măști deosebite prin expresivitatea lor. Meșteșugul măștilor tradiționale este o îndeletnicire veche în județele Neamț, Bacău sau Iași, fiind considerat și un mesager al obiceiurilor și tradițiilor străvechi.

Măștile confecționate de meșterii populari sunt de două tipuri: antropomorfe (care înfățișează moși, babe sau calangii) și zoomorfe (capra), fiind confecționate din materiale precum: blană de animale, piele, lemn cioplit, pânză, coajă de tei, mesteacăn și brad, sfoară, pene și mărgelile colorate, coarne de animal, oglinzi, etc.

Talentul, imaginația și îndemânarea meșterilor ies la iveală în momentul realizării acestor obiecte lucrate manual, iar localități precum: Târpești, Brusturi, Ghindăoani, Timișești, Pipirig, Vânători, Boboiești și Lunca sunt cunoscute pentru frumusețea artistică a măștilor lucrate de localnici.

Dincolo de considerarea lor la momentul de față drept recuzită, mai ales în cadrul obiceiurilor de iarnă, originea măștilor are și un istoric mitic, în care omul, pentru a se apăra de inexplicabil, de plâsmuiri și de alte elemente fantastice, a creat un instrument magic, capabil să-l protejeze și să-l ferească de rău.

Astăzi, vatra satului este scena pe care se desfășoară jocurile populare cu măști, în fața tuturor celor prezenți, spectatori la demonstrații de dans și cântec.

În cazul Jocului Ursului, practicat și astăzi, sunt prezenți doboșari frumos costumați, care bat ritmul în dobă, susținut cu stoinicie de flăcăi îmbrăcați în blană naturală de urs, ce execută porunca conducătorului cetei de

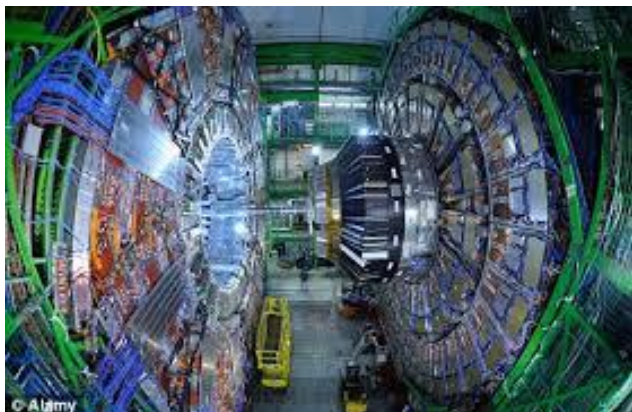
ursari. Acest ritual redă metaforic succesiunea anotimpurilor, succesiune reprezentată foarte bine de acest animal, capabil să înfrunte iarna și să vestească primăvara.

Ivan Mariana-Petronela, clasa a XI-a F,
Coord. prof. Nadina Munteanu

„PARTICULA LUI DUMNEZEU”

Epoca postmodernistă a oferit omenirii posibilitatea unor descoperiri științifice extraordinare datorită progresului fizicii cuantice.

Anul 2012 a însemnat pentru întreaga lume punctul culminant al tuturor descoperirilor realizate vreodată în domeniul fizicii. Elementul captivant al testelor realizate de acceleratorul de particule C.E.R.N (Conseil Européen pour la Recherche Nucléaire, foto stânga) din Elveția a dat naștere la

cea ce oamenii de știință (fizicienii) numesc bosonul Higgs, particula Higgs sau Higgs (în onoarea fizicianului care a susținut existența particulei în urmă cu 40 de ani). Cei mai mulți dintre aceștia sunt de părere că există un câmp Higgs răspândit peste tot în spațiu. Particula Higgs are calitatea de a purta în sine acest câmp și de a interacționa cu alte particule.

Teoria bosonului Higgs a fost pusă în practică sub forma celui mai mare laborator din lume, un tunel circular de 27 km. Scopul celor mai strălucite minți din toate colțurile lumii a fost acela de a examina miliardele de ciocniri dintre protoni pentru a descoperi particula lui Dumnezeu. Până acum rezultatele s-au concretizat doar în experimente ce au demonstrat că bosonul Higgs are proprietatea de a se descompune foarte rapid în perechi de fotoni, numiți

bosoni W și Z. Ceea ce preocupă pe fizicieni este prezența materiei întunecate ce nu poate fi demonstrată pe cale experimentală (se estimează că materia întunecată constituie 83% din materia Universului și 23% din masa energiei sale). Despre existența bosonului Higgs s-a scris începând cu anii '60. A fost caracterizat drept o particulă subatomică cu proprietatea de a conferi masă tuturor celorlalte particule. Logic, această teorie are fundament științific dacă ne gândim la faptul că existența acesteia susține materia în forma pe care o cunoaștem acum. Descoperirea experimentală a bosonului Higgs reprezintă un pas important în lumea științei fizicii cuantice care a experimentat procesul de generare a masei de particule elementare. Experimentul a avut loc pe 4 iulie 2012 în cadrul unor seminarii ale experimentelor ATLAS și CMS (Experimente desemnate să exploreze secretele Universului), coordonate de mii de cercetători și ingineri din întreaga lume. Cumulul de experimente a fost vizionat de oameni din întreaga lume. Rezultatele analizei celor două experimente au condus spre ideea a ceea ce fizicienii își imaginează a fi bosonul Higgs. Rolul acceleratorului de particule din Geneva este acela de a ciocni fasciculi de protoni la viteza luminii pentru a crea condițiile care au existat cu o fracțiune de secundă după Big Bang.

Curiozitatea fizicienilor este de a descifra tainele creării Universului despre care ne vorbește Sfânta Scriptură (*Facerea I,1*). Determinarea acestora este de a demonstra că mintea omului poate fi capabilă să reproducă ceea ce doar Dumnezeu poate să facă. Faptul că, până în prezent, nu s-a stabilit cu certitudine toate datele despre bosonul Higgs este o dovadă în plus că Cel ce pe toate le-a zidit a impus pământeanului o limită în profunzimea cunoașterii întocmai pentru a distinge creatura de Creator.

Gabriela Lingurar, clasa a X-a F,
Coord. prof. Mihaela Zaharia

DACĂ N-AR FI FOST COMERȚUL...

În dominoul unor evenimente istorice, comerțul a fost prima piesă care, prin mișcarea ei, le-a antrenat și pe celelalte. De exemplu, apariția lui a atras cu sine inventarea banilor și a matematicii, apariția scrisului și descoperirile geografice din Renaștere.

Comerțul începe încă din antichitate, când oamenii făceau schimb de animale sau produse. Iar pentru o bună evidență a mărfurilor, aceștia au inventat numerele, contabilitatea, matematica și dispozitivele de socotit. Odată cu trecerea anilor, oamenii au abandonat metoda trocului și au inventat banii, care aveau rol de intermediari și făceau comerțul să fie mai ușor. Bunurile erau evaluate și lichidate în schimbul unei sume de bani, fapt întâlnit și azi.

Mai târziu, comerțul luase amploare, se desfășura între orașe, regiuni și țări. Marfa era diversificată, iar cumparatorul avea dreptul și posibilitatea de a alege.

Cea mai importantă invenție a omenirii este scrisul. Fără scris nu am fi avut istorie, nu am fi cunoscut noile descoperiri științifice pentru a progresa, nu am fi avut știință, în primul rând. Nu ar fi fost posibilă comunicarea la distanță în timp și spațiu, nu s-ar mai fi putut face dovada unui fapt prin înscrisuri, nu ar fi existat constituție sau legi. Nu ar mai fi existat Biblia sau altă carte religioasă de căpătâi pentru o comunitate.

Din fericire, a fost mai întâi comerțul și oamenii aveau nevoie de un sistem de consemnare a mărfurilor vândute și cumpărate și, cum nu sunt suficiente doar cifrele, au apurut semne care să diferențieze mărfurile implicate în procesul comercial.

Înainte de 3500 î.H. a apărut primul sistem de scriere la sumerieni. Noțiunile erau comunicate prin pictograme, iar primele cuvinte erau substantive și defineau animale. Era normal, pentru că și prețul animalelor era diferit, în funcție de clasă și dimensiunea acestora. Dar cum într-un grup din aceeași rasă nu găsim animale de același fel, nici

prețul nu poate fi unic. Astfel au apărut pictograme care să definească adjective. De exemplu, pictograme care să comunice „bizon mic” sau „stea strălucitoare”.

Oamenii foloseau scrisul pentru a consemna tranzacțiile comerciale, pentru a avea un fel de dovada prin care oamenii se convingeau de calitatea mărfii și a serviciilor. S-au descoperit plăcuțe de lut care erau chitanțe scrise în cuneiformă, un alt sistem de scriere antică, și care datează din 2100 î.H.

Dezvoltarea comerțului la scară internațională a condus spre apariția unor hărți cu trasee cunoscute ca fiind sigure, neatacate de hoți. Primul drum comercial a fost numit „drumul mătăsii”, iar acesta făcea legătura între China și Europa bazându-se pe schimburi de mărfuri. Mai bine de un mileniu a fost cunoscut acest drum, până în secolul al XVI-lea. Pericolele care se îndesau în comerțul pe uscat i-au făcut pe mulți să încerce să vândă dincolo de mări. De noi rute și noi piețe de desfacere se interesează și conducătorii statelor, dornici de prosperitatea țărilor lor. Aceștia au îngăduit și suportat financiar expediții pe mare ale unor navigatori experimentați care să descopere noi teritorii. Descoperirile geografice din perioada Renașterii (descoperirea Americilor sau a centrului și sudului Africii ori a unor insule) se datorează deci nevoilor comerciale. Comerțul a dus la creșteri economice și la îmbunătățirea stilului de viață. Ca urmare a acestor schimbări din economie și din structura socială, încep să apară statele naționale moderne, care corespund cel mai bine cerințelor de dezvoltare a relațiilor capitaliste și a noii clase burgheze.

Iată cum primele acțiuni de vânzare comercială au declanșat în timp cele mai necesare descoperiri ale umanității: scrisul, matematica și lumea.

Bianca Frunză, clasa a X-a F,
Coord. prof. Mihaela Zaharia

MODA ÎN 100 DE ANI

Moda a fost întotdeauna un subiect de interes major, dar și schimbător. În fiecare an, „la modă” poate deveni un lucru total diferit de ceea ce era apreciat în anii precedenți. Desigur, moda diferă și de la context la context. De exemplu, nu va fi potrivită niciodată la operă îmbrăcămintea de stradă. Oamenii au vrut în totdeauna să fie în pas cu moda. Chiar și acum 100 de ani, hainele gata confecționate erau o raritate și doar cei bogați și le permiteau. Pe atunci te puteai lăuda cu rochii unice deoarece confecționarea lor era la comandă, iar femeile lucrau în ateliere doar manual. Pentru piesele de îmbrăcăminte scumpe se alegeau stoffe scumpe, iar atenția era absolută în cazul detaliilor.

Într-un atelier din Paris, „capitala modei”, ai fi găsit întâi sala de expoziție unde femeile înstărite își aleg modele după ce urmăresc o paradă. La etaj era atelierul propriu-zis unde croitorii se speteau muncind la vestimentația comandată. Aici munceau și „fetele modele” (fotomodelele) care făceau demonstrații / parade clientelor. Acestea discutau direct cu clientele și prezentau haine pe care nu și le puteau permite niciodată din salariul lor. Stăteau ore în șir nemișcate și sufocate în corsete strâmte.

Revista *Le Createurs de la Mode*, într-un articol scris în 1910, descrie fetele care muncesc în saloanele de modă ca pe niște îngeri protejați de angajatorii lor.

Moda poate să apară spontan. Spre exemplu, soția regelui Franței, care a domnit între 1270 și 1285, a lansat moda gulerele înalte, deși aceasta le purta din necesitate. Gulerele din dantelă, croite delicat pentru a-i acoperii gâtul, îi ascundeau un defect fizic.

Și pantalonii cu dungă sau cei cu manșetă au ajuns la modă tot spontan. În primul caz, un prinț care călătorea și-a împăturit pantalonii și i-a pus în valiza

încărcată. Când i-a scos aveau dungii. Prestigiul unui prinț nu permite celorlalți să râdă sau să spună că acesta e neglijent sau neîngrijit, ba din contră, au fost impresionați și au copiat exemplul. În al doilea caz, un lord a participat la un eveniment în aer liber și, când a început ploaia, acesta și-a suflecat pantalonii ca să nu se ude.

Moda între anii 1910-1915 era strictă; gulerele înalte, pălăriile mari și mănușile erau un „must have”.

De prin 1920 vestimentația a început să devină mai „relaxată”, iar în anii 30, datorită rațiilor de stoffe și materiale, rochiile permiteau femeilor să se miște mult mai ușor.

Prin 1940 femeile au început să combine piese vestimentare deoarece outfiturile din două piese erau în mare vogă.

După Al Doilea Război Mondial, stilul cu fuste ample peste genunchi și cu talie mică impus de Christian Dior a devenit foarte popular.

În anii '60, moda a fost la picioarele doamnei Jacqueline Kennedy Onassis, aceasta dictând stilul pălăriilor mici și a costumelor.

Moda anilor '70 a fost extrem de vastă și colorată. Pantalonii evazați și pantalonii clopot din denim erau în vogă, în culori vibrante și cu accesorii sclipitoare.

În anii '80, criteriile erau îndrăzneala și ostentația – bijuterii gigantice, păr tapat, culori stridente, ținută sexy obținută prin evidențierea formelor feminine sau a musculaturii bărbaților.

Anii '90 au dat startul modei „grunge” caracterizată prin predominarea negrului, a imprimeurilor florale, folosirea denimului, a rujului roșu închis și prin impresia de personalitate distrusă.

În prezent, orice este permis, cu condiția să-ți pui selfy-ul făcut în oglindă pe social media și să-ți lași prietenii să admire outfitul, să comenteze și să-ți dea „like”.

Ardeleanu Larisa, clasa a IX-a E,
coord. prof. Zaharia Mihaela

ISTORIA MAȘINII DE CUSUT

Mașina de cusut reprezintă una dintre cele mai importante invenții (prin utilitate) ale omenirii. Ideea utilizării unei mașini de cusut a luat naștere odată cu primul patent al unui model mecanizat menit să ușureze cusutul.

La primele încercări, dispozitivele nu a avut succes, din cauza problemelor de funcționare. Promotori au fost Charles Weisenthal (în 1755), Thomas Saint (1790), John Adamn Doge și John Knowles (1818) care au primit brevet pentru invențiile lor, dar funcționarea dispozitivelor întâmpina dificultăți mari.

Francezul Barthelemy Thimmonier perfecționează mașina de cusut și pentru modelul său primește brevet în 1830. Din nefericire, invenția sa, în ciuda calității ei, nu a fost aplaudată. Un grup de croitori au dat foc întregii fabrici de producție a inventatorului care le făcea concurență, nemulțumiți că vor rămâne fără comenzi. Chiar și muncitorii se temeau că vor rămâne fără serviciu.

În același timp, în New York, Walter Hunt a inventat o mașină de cusut care avea un ac curbat, cu o buclă în capăt prin care se băga firul de ață. Ideea că o astfel de invenție ar spori șomajul l-a făcut să abandoneze avansarea acestui proiect.

Adevăratul progres în perfecționarea acestui dispozitiv a fost cunoscut după 1851, când Isaac Singer a construit prima mașină de cusut în care acul făcea mișcări de sus în jos mai mult decât dintr-o parte în alta, acul fiind controlat prin apăsarea unei pedale. De atunci, deși au mai apărut și alte modele sub marca altor fabrici, mașina de cusut „Singer”, în continuă perfecționare, ocupă primul loc în

topul calității.

Mașina de cusut a devenit, în zilele noastre, un lucru necesar în gospodărie, ne putem folosi de ea fără a avea o specializare de croitor, mai ales că noile modele, electrice, nu ocupă spațiu mare, deci își găsesc ușor un loc în casa oricui.

Ana-Andreea Vieru, clasa a IX-a E,
Coord. prof. Liliana Radovici

ACUL ȘI AȚA DE-A LUNGUL TIMPULUI

Rareori auzim de o casă în care nu există ac și ață sau de cineva care să nu știe să le folosească. Dar v-ați întrebat vreodată cum, când și unde au apărut pentru prima oară? Ei bine, pentru a ajunge la forma lor din prezent a fost nevoie de un proces de evoluție întins pe mii de ani.

La începuturile civilizației, oamenii nu foloseau ață pentru a-și face hainele, ci tendoane de animal sau fâșii subțiri din piele și, implicit, nu puteau exista nici țesăturile. Materialul era blana sau pielea de animal.

Un prim pas spre apariția aței în forma pe care o cunoaștem astăzi este inventarea sforii, dar la câteva secole distanță. Era făcută din fibrele anumitor plante (bumbac, in, cânepă, mătase), prin procedeul răsucirii, iar de fibre de nylon sau poliester nici nu putea fi vorba până în secolul al XX-lea. Atât de importantă a fost considerată ața făcută din fire de mătase, încât, în 1806, împăratul Franței, Napoleon, din răzbunare față de englezii care i-au scufundat flota, a interzis exportul acestui tip de ață în Anglia. Astfel, prețurile au crescut pentru că aceia care o aduceau din Franța o făceau clandestin, iar producătorii englezi au fost forțați de împrejurări să inventeze alt tip de ață, pentru a supraviețui, mai ales după blocarea importurilor de mătase din China. Producătorii englezi Patrik și George Clark au inventat o metodă de răsucire a firelor de bumbac, obținând o ață foarte subțire, deși mai puțin rezistentă. S-au preocupat de creșterea rezistenței și au inventat ața de bumbac obținută prin răsucirea a șase fire.

Acul apare mai devreme (acum aprox. 30 000 de ani), în antichitate, dar nu era din metal, ci din lemn sau os și, firește, nu era atât de subțire cum sunt cele de azi. Primele ace nu aveau ureche prin care să se introducă firul, ci o despicătură. Cele mai vechi ace cu ureche au fost datate ca fiind din 17 000 îH. Conform descoperirilor arheologice, frigenii au inventat broderia în 60 dH, însă abia în secolul al XVIII-lea a apărut croșeta, care nu avea urechiușă, ci cârlig. După ce a început să se facă primele ace din bronz, grosimea lor a

devenit din ce în ce mai mică, permițând folosirea unor materiale din ce în ce mai fine (cum este mătasea, de exemplu) fără să le distrugă. Printre invențiile lui Leonardo da Vinci s-a descoperit și o mașinărie de șlefuit ace. Zeci de ani, firma Reddith s-a bucurat de prestigiu și prosperitate în urma descoperirii procedeelelor de subțiere și șlefuire a acelor.

Invenția revoluționară în domeniul creării vestimentației se ivește în 1851, când apare mașina de cusut, inventată de Elias Howe și Isaac Singer.

Moscalu Paula, clasa a IX-a E,
Coord. prof. Mihaela Zaharia

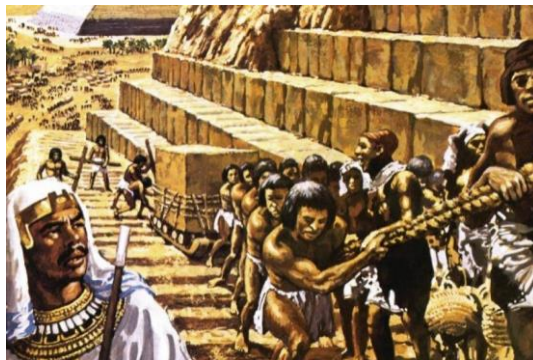
MISTERUL CONSTRUIRII PIRAMIDELOR

Cum puteau oamenii să construiască piramide înalte de sute de metri, din bucăți imense de piatră, fără să aibă macarale? Când oamenii nu își pot explica ceva prin mijloace raționale, pun totul pe seama ajutorului din afara sferei umane. Unii au susținut că egiptenii au fost ajutați de extraterestri, însă, explicația credibilă a venit din partea celor „cu picioarele pe pământ”.

Descoperirile arheologice au scos la iveală un lucru esențial. Civilizația egipteană de pe timpul construirii piramidelor era foarte evoluată comparativ cu alte civilizații

contemporane ei sau chiar ulterioare. Proiectantul unei astfel de construcții, care își câștigă superioritatea nu doar prin dimensiune, ci și prin structura interioară complicată a piramidei, a fost, probabil, un geniu nedescoperit. Nici nu este de mirare, dacă ținem cont de cunoștințele uimitoare de astronomie și astrologie pe care le aveau egiptenii. În construirea acestor morminte gigantice, se orientau și după stele. De pildă, cele trei de la Giza sunt orientate după constelația Orion, deoarece credeau că acolo își avea casa Osiris, zeul morții și al lumii de dincolo.

Este clar că au fost mobilizați mii de oameni, dovadă fiind descoperirea unor cimitire în apropierea giganticelor construcții. Era o muncă de durată și muncitorii, dacă nu mureau de extenuare sau în

accidente, mureau de bătrânețe. Cred că cei care susțin varianta ajutorului extraterestru ar trebui să se gândească la durată. Extraterestrii i-ar fi ajutat mult mai rapid, nu pe parcursul zecilor de ani și cu atâtea victime umane.

Arheologii au descoperit și metoda de lucru. Blocurile de piatră, de 2 – 2,5 tone sau cele megalitice, de 40 de tone, erau împinse ori trase pe butuci mulți sau sănii de lemn cu frânghii de ancorare. Erau aduse din zone pietroase după ce alți muncitori le tăiau cu dalta și ciocanul în forme rectangulare. Pentru transportarea lor mai ușor, egiptenii udau nisipul, reducând astfel numărul de muncitori care trăgeau sau împingeau aceste blocuri de piatră.

Cercetătorul american Dick Parry spune că e posibil ca blocurile de piatră să fi fost inițial cilindrice pentru a fi ușor de rostogolit și cioplite la destinație pentru a căpăta formă rectangulară.

Dr. Joseph West de la Universitatea din Indiana (SUA) a lansat o nouă teorie privind transportarea blocurilor de piatră. Acesta a demonstrat că transportarea se făcea mult mai ușor prin rostogolire, dacă blocul de piatră era înfășurat în bârne cilindrice peste care rulau frânghii. Trăgând frânghiile, piatra se rostogolea mai ușor. (www.asapteadimensiune.ro)

Misterul construirii piramidelor nu este elucidat în totalitate, apar mereu noi teorii raționale care infirmă tot mai mult ideea ajutorului extraterestru.

Andrei Grădinaru, clasa a X-a G,
Coord. prof. Mihaela Zaharia

MIRROR, MIRROR ON THE WALL, WHO'S THE MOST PEACEFUL OF THEM ALL?

Hi! My name is Andy! I'm here to deliver a speech on peace and show you how I feel about it all. Well, some people think that the war means guns, bombs, physical terror, famine and curfew. By and large, they are not far from the truth, and yet, the most dangerous and consuming war is not held on the battlefield, it's in our minds and souls, in our families, in our daily life. Stress is one of the worst enemies of all and its advantage is being invisible. Although, we can't see it, we have to put up with it every single day. Its rotten smell slowly penetrates our minds and eats our brains until there's nothing left but disease and exhaustion.

In the past, when a man had a problem with another man, he would go to that man, tell him what was all about, have a blazing row or simply shoot him and thus put an end to his problem.

Today, people don't do this anymore. They smile politely as you pass by, and stab you in the back as soon as they find you unprepared. Hypocrisy, lust, envy and enmity are the new characters on stage. Manipulation is the new boss in town. There's no escape from this corrupted environment. You either manipulate, or you get manipulated, you either lie or be lied to, you either fight with all weapons or die. You may not get shot in the street, although it could be a possibility, but you can get hurt deep into your heart. Dehumanisation is the new

virus which spreads itself quickly, leaving empty bodies behind. People are afraid to look into the mirror for fear they might see their ugliness and restlessness.

“Mirror mirror on the wall, who's the most peaceful of them all?”

“Why do you ask, why do you ask??? Peaceful you are not, don't make a fuss! “

“If you want joy, peace and harmony to find, Never look around, look into your mind!”

If all you can see is meanness, evil, revenge and consuming ambition then you need to practise love, gratefulness, true friendship, forgiveness and acceptance. What you think is who you are, as thoughts become words, words become deeds and your actions become your destiny...

Although some people say they have no choice, I think every step we take involves a decision we make fully aware of the consequences. Therefore, we have to accept that our present reality is mostly the result of our previous decisions, so blaming the others is not an option, let alone a sustainable argument.

The idea is that you get what you give, you are who you think you are, so don't make war, instead make the most of you life and live it to the full! It all depends on you! You are the war or the peace you see in the world. Thank you very much for reading! Peace!

ALUPEI ANDI NICOLAE – CLASA a X-a A
Public Speaking 12-15 ani, locul I, 100 puncte

Desen realizat de AZOITEI CONSTANTIN,
clasa a IX-a D

PEACE IS WHERE THE HEART IS

„One day, I would like to turn on the radio and hear: FINALLY, THERE’S PEACE ON EARTH!”.
How does it sound to you? Would it be possible? If there is peace in the world, it means that the war no longer exists. To a certain extent, this may be true. In which case, peace is the absence of war. If two or more countries ceased bombing one another, it doesn’t necessarily mean that people suddenly stopped dying. No! They might be hungry, homeless, they may have lost someone close, or simply experience posttraumatic stress disorder.

Whatever the case, they will never be the same people before the war. Shocking events can mutilate and change people for good. Just because no one is killing anyone, it doesn’t mean that things have stayed the same. The war itself may be short but its consequences may last a lifetime.

So, peace is not an absence of war. Because peace, as a matter of fact, has nothing to do with the absence of bombs, guns and other killing machines.

Instead, it has much to do with our inner tranquility and well-being. It’s not something you achieve and possess forever. Peace is like a plant you grow: you have to closely look after it, feed it and preserve it. I do think peace is something anyone can reach, because it is something that we choose and seek. It is also an act of bravery to feel peaceful. Most people are born in fear, brought up in fear, live in fear and die in fear. It’s a lifestyle we borrow from our parents and grandparents. And it takes a lot of courage to get rid of it and live an authentic life. The funny thing is that we need both peace and war in our lives, as we need light and dark, good and evil, white and black and so on.

Life is made of polarities, so how can we enjoy Peace if we have never known War. We live by comparison, we learn to appreciate what we have and who we are after we have experienced some losses. Otherwise, life would be dull and boring, just a row of similar days, a never-ending routine which would make us feel meaningless and useless.

All in all, peace is not an absence of war, because peace is not an absence of anything, peace is the presence of a good life with true friends, a happy family, great books and an immeasurable will to live.

COBZARIU LUCIA GEORGIANA – CLASA a X-a A
Public Speaking 12-15 ani, locul I 100 puncte

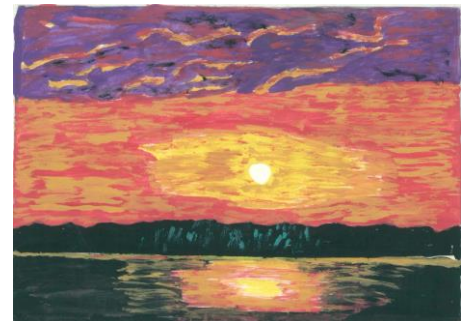
Desen realizat de LUPAN ANDREEA clasa a XII-a B

WAR IS THE ABSENCE OF AUTHENTIC LIFE

Peace is not the absence of war...A very beautiful statement with so many meanings, which made me change my mind, when I started thinking better about it. As I was creating my speech, I realized I felt peaceful. So damn peaceful!

I hated ! I hated it so much, because in my own spiritual war, I declared peace, what is wrong with that? my soldiers were still on the battlefield, dying of starvation, depression, boredom, waiting to die, doing nothing to change their situation, thankful just because the war was over, because there was peace, being alive was enough. I hated it !

That got me guessing.. peace is not the absence of war, it is the absence of many wars we have during our life, not necessary the war we all think of.

„Foaie adolescentină”, nr 9, februarie 2017 ..... „Pulsul adolescenței”

I say peace is not the absence of war. Peace is the absence of life. To prove my point of view, I will answer the main question. Why do I associate life with war? How is peace the absence of life? What happens when we make peace in life?

First of all, our life is the battlefield, we continuously have to fight for nine months, to survive, to be born, our mother fights with atrocious pains to give birth to us, we fight to be alive, crying when we are hungry, thirsty, when we miss our mothers. Life is putting us into battles with ourselves, when we have to choose whether to stay or to go, if a relationship gets to a critic point, when we have to choose a future for us, even if we choose between staying later tonight, even though we have an exam tomorrow.

We have to fight with everything. Society, through mass-media is telling us to fight, Fight with AIDS!, Fight with cancer, corruption, gay marriage, femal abuse, animal abuse, drugs, terrorism, school abandon, sex without protection..etc.

Life is a battlefield, life is war, to be alive you have to fight, so that is why I associate life with war. Secondly, how is peace the absence of life? Well, life makes us take some decisions, should I do what my parents are saying? I do not want to fight with them, so I will do what they say... I know my my boss takes advantage of me, by giving me so much work to do, but I need this job for money. He cheated on me and he treats me bad, but I love him and I have a child with him....She asks me give her so many things, but she still argues with me all the time, plus she is seeing other guys, but she is so beautiful, I am so lucky she is my girlfriend.

All the persons from the examples have something in common, they made peace with others or with themselves, taking decisions knowing they were wrong.. this is not living, it is just surviving. And now we get to the main question, what happens when we make peace?

In the moment we make peace with everything, we stop fighting, we stop wishing, we stop wanting more, our strenght, our happiness, spontaneity dies, we die. We say to the one that turned around Leave!, we will say to the one that hurt us, I am ok!, we will say to our parents and friends, I will marry that guy!, I will go to school, I will do that job, I will quit dreaming, because I have responsibilities, I will quit doing that, because I am stupid, ugly, weird, different, or just because I am not good enough, because I am afraid to fight, I am afraid to wish, I am afraid to tell about what bothered me, what I want.... I am afraid of doing more, of being the general of my army, I am afraid of living, so I am just gonna wait to die, in the meantime I am making peace with everyone so that my life will not get complicated...

Good luck with that! I said to me. Do you want to be among the ones that just survived? No? Than stop making peace, honey, start fighting for getting what you want, before the death declares us war! Life made us warriors, so fight! Because, in the end, peace is not the absence of war! Peace is the absence of life!

IONESCU ELENA RALUCA – CLASA a XII-a A
Public Speaking 16-20 ani, locul III, 97 puncte. Participa la faza regională

THE NEVER ENDING STORY

Good morning/afternoon! My name is... Eh, who cares? We're all just small critters in this *huge* Universe. But that's nothing to be afraid of! Small and unnoticeable as we are, we can have a massive impact on our surroundings. Some of you might be bored by now, but I'm confident that at least a few of you are interested in what I'm blabbering here. Well, this year's theme is "Peace is not an absence of war", which I find rather interesting and I thought I could begin by making you realize how small we actually are and what impact we have on Earth. Until now, we are the only speaking, thinking entity in the Universe.. Sort of, there might be others, but we haven't discovered them yet (or they haven't discovered us). Let's imagine we are alone. We have an enormous "playground" where we can develop our technologies and expand our habitat, am I right? "Yeah, man, but this isn't happening, so what are you even talking about?" Right, you're totally absolutely right, but why isn't this happening? Maybe because we're too busy destroying our planet and stealing each other's hats.. There have always been wars, big or small.. Some say there is peace, but only in a certain areas. People always fight, it's in our nature, but this "fighting instinct" could be transformed into something more productive, such as a

competition between countries to find out which state is the greenest, whatever. We could learn to be content with what we have and learn to use our resources, exploit them for our own benefit, but no, we have to fight wars that aren't even ours.. This year's theme made me think of the Cold War. I believe you know what it is, but for those who don't, I will try to explain it quickly: The Cold War is a war between USA and USSR. Both states were involved, but neither did take any military action against the other, basically they were like two children upset on each other and they were waiting for their enemy to take an action, which, luckily, never happened.

People love power, and people will do anything they can to have it. But power could be represented by so many things, like economy, military, territory, population.. They're all linked together, and if you have economical power, you will have a powerful army capable of conquering new territories and people. Sounds good, right? On paper, but in order to conquer those territories, you need to have a war, always fight and kill for your own good.. But can't that be done through a more peaceful way? For example, if you want control over a certain area because it has resources, you go and have a war there, then you send your own people and exploit that piece of land. But you could also have a contract with the country owning that territory, offering financial benefits in exchange for being able to exploit their resources. That could be a solution. Or you could develop technologies that use less fossil fuel, for instance. You can make electric cars, but those use electricity, obtained by burning massive amounts of coal. In this case, you also need to change the way you make electricity, and you can sell solar panels to the people and build solar panel and wind farms, to harvest free, clean, infinite resources available virtually anywhere. But then people would have to pay less, diminishing your income and lowering your economical power, which is undesirable. That is the case if you would be the only country that does this, and you probably would.

But a war doesn't have to be on the battlefield. Everyone has a computer: In their pockets, in their cars, in their houses, even in their microwave ovens or fridges! Technology is everywhere, most of the times it's not only harmless, but also very useful.. And vulnerable.. Yes, it is very vulnerable. You can encrypt your data, set up a firewall, but even the best encryption methods and firewalls have their own vulnerabilities. Not now, not tomorrow, but one day they will be hacked and people with bad intentions can take control over your belongings, basically over your life. Cyber wars are real, people trying to obtain data, information about other people, leaving them exposed, without any form of privacy, which, in my opinion, is even worse than using guns and killing people, but we can't ever escape the war.. Remember: Make love, not war!

MURARIU DUMITRU ALEXANDRU – CLASA a XII-a A
Public Speaking 16-20 ani, Honourable Mention, 91 puncte.Participa la faza regională

PEACE IS NOT AN ABSENCE OF WAR. REQUIEM FOR A DREAM

Space. Time. Illusions. We are going on a journey together, you and I, today. Ladies and gentlemen, good morning! My name is Andrei Mares and in these 5 minutes I'm going to hold a speech about our main problem with this run-off-the-mill word called "democracy" and its meaning. First, I want to warn you that I am not a fan of democracy and also, of capitalism, so please hold your questions for the end of the speech.

"Desire becomes surrender, surrender becomes power". What is what we call today liberty? Just a word? An ideal? A plan that should have become real, but still is not truly in progress. It's less a doubt, but a fact. What about power? Yes, we like to admit that everyone of us has it. The sad truth is that no one is capable of handling it even for a minute. Peace is power and power is everything nowadays. Do you feel safe? Because this is what peace means by definition: a state of tranquility or quiet as freedom from civil disturbance and a state of security or order within a community provided for by law. You have your answer and I have mine too. And It's no. I don't feel safe in this world where you can be robbed past night, where your rights are violated and you know that tomorrow may be one of unemployment. Don't believe me, please turn on your television and watch the news. More and more state leaders, also known as presidents, kings, queens or whatever, are going behind bars and

that's because of corruption and how dirty this system is. We voted them and now is all over our shoulders. A system of complete control who wraps its hands around your throat. It is a constant battle, a silent war of mind and soul and laws. You versus the apocalypse. Do you still believe there is no war outside? You don't see the wolf in sheep's clothing because any attempt to unmask the truth is cancelled by today's policy.

Regarding to peace and war, everything is as clear as water. We are definitely in a war. An invisible war. One of thoughts, of lies told every day by common leaders of common states. A few days ago I heard someone saying that military service will become mandatory starting January the following year. Why are they doing this? Why are they establish the military service if there is no war? Or is it? Politicians hide themselves away, they only started the battle. Why should they go out to fight when they leave that role to the poor? Time will tell on their power mind that making war is just for fun and treating people just like pawns in chess is as easy as stealing someone's thunder.

Peace? There is no such thing. It's just an illusion and everybody knows that. I remember, years ago, a man went to Italy for personal business. There, in an old village, near the sea, in a cottage, he met his family. Dead, unfortunately. They were murdered by a street gang called themselves "The Big Black Boys". Strange name if you ask me, but anyway. The police tried in vain to catch those criminals because no one was interested in the crime itself, and yet when they were catching a lead still no one was batting an eye. The poor man managed to ask for help at the Prosecutor with no straight answer. Later, he asked the Court of Law. Same respond. Finally, after an exhausting 6 months of battling with the law, his case reached the European Court of Human Rights. I don't know much more about his story, but all I can say is that if this system is not dirty well I am the Tooth Fairy. Sadly, there are no fins on me.

Even if you can't hear the canons blowing up buildings, the tanks marching through the cities, or battle planes overflying the capitals, there is something wrong in this world. Day by day, at least 200 people are dying of hunger. Day by day, someone is killed somewhere. Day by day, we are under complete control by FBI, CIA, SRI and God knows what other secret services are watching over us. It is a dream. A dream to believe that in this century, the 20th century, peace is a common element and unbreakable across the globe. Another example of "war" is between every person every day. Maybe you hate me, maybe I hate you. Maybe we hate him or her and so on. But this is inside us and we don't share this feeling. Outside it's all fun and glory. You know the choice you have to make. Freeze up and fade. Or be the flame that lights the way.

All in all, whether good or bad this life is, always keep your head up, think straight and don't start a nuclear war.

MAREȘ DAN ANDREI – CLASA a XII-a A
Public Speaking 16-20 ani, Honourable Mention 91,7 puncte
Participă la regională

Wasteland

*When you've got nothing but the remains of your dreams
And only scavengers embellish the fields
I close my eyes to see your sparkling wings
But all I see is a fallen angel in disease.*

*The battle is over, yet no glorious deeds
My wounds are fizzling like nasty bees
You look into the mirror, no shadow appears
Your hands so cold even a ghost would freeze.*

*It's not my war, not in the least
Yet even in my sleep I clench my fists
You're not even human, you're more of a beast
Tormenting my soul, looming no release.*

Prof. Cojocaru Andreea - Stefania

CE ȘTIU EU?!

Ce stiu eu până-n prezent
E ca uneori, doresc să fiu absent...
momentului.
În imaginație evaderez și încep să visez:
Mă plimb pe străzi și ascult muzică-n
căști,
Mă văd cu tine și îți propun „Hai să
evadezi cu mine”
- „Unde?”, întrebi tu curioasă
- Nu știu, vedem, ne plimbăm și aflăm
Eu tot ce știu că vreau acum este... să
fiu lăsat în pace,
Dar însoțit de tine, suflet drag, pe
drum...

APETRI ȘTEFAN GABRIEL,
clasa a IX-B

BALANȚA

Pun în balanță sentimentul
Pun în balanță momentul
Mă uit, mă întreb și vreau să aflu
De ce atunci, cândva, dar și acum
Mi-a ars, îmi arde inima și parcă-i
scrum?
Balanța, raspunsul nu-l oferă...
Dar nu-i nimic...
Am să insist și mâine
Că poate scrumul se ridică-n vânt
Și ajunge la tine al meu gând.

APETRI ȘTEFAN GABRIEL,
clasa a IX-B

PENTRU CĂ N-AM IDEE...

Pentru că n-am idee... ce e viața
Pentru că n-am idee... cum se simte
toamna-n suflet.
Gândesc, respir și spun:
Copilul, ființa dragă, fragilă, uneori
orfană...
Alături de gândire
Intră ușor în simțire
Și simte...
Simte ca viata curge-n vene
Și simte...
Că inima pulsează durere
Dar simte și... o plăcere
În a trăi, simți și suferi.

APETRI ȘTEFAN GABRIEL,
clasa a IX-B

PUTEREA LUI 1

La puterea a doua e 1,
La puterea a noua e tot 1.
La orice putere e tot 1, pentru că 1 e suficient și perfect...
Cum din 1 am ajuns 2?
Ce forță ne-a rupt în două și ne-a aruncat în lume?
Două jumătăți incomplete, handicapate, neputincioase să se mai găsească.
Dar legea atracției mă-ndreaptă spre tine.
Cineva a lăsat ca într-un puzzle, bucăți dintr-un chip în sufletul meu și al tău.
Eu știu că tu ești în mine ca într-o oglindă,
Suflet din suflet,
Gând la gând.
Și știu că două jumătăți de suflet pot forma unul întreg.
Puternic și suficient.

VELICHE ANA-MARIA, clasa a IX-a B

Desen realizat de BENEĂ DUMITRITA clasa a XII-a B

TABU

Strigoii al nopții sunt acum...
fără tine. Și mi-e greu oricum.
Cu ochii deschiși spre stele
mă frământă că te pierd, deși nu te am...
În lumina zilei mă ascund.
Tu nu știi.
Și nu mă știi.
Între noi sunt ziduri groase de biserici
sau lespezi de mormânt
cu inscripții cioplite cu țărnuș de fier
în tablele de piatră ale legii
dragostei noastre:
Pe aici nu vei trece!

VELICHE ANA-MARIA, clasa a IX-a B

ASTĂZI VOI FI CU TINE ÎN INFERN!

Astăzi voi fi cu tine în Infern!
Răsari, Euridice, din negura eternă!
Eu, Orfeu, mă declar învinșat
De dor, fiara vicleană.
Cu sufletul sfâșiat am coborât în infernul
tău
Să mai câștig o luptă.
Să te smulg din chinurile demonilor fără
chip
Și-am reușit.

Ca Toma, am vrut dovezi, dar prea curând
Ți-am încercat iubirea și te-am pierdut
Sau m-am pierdut...

VELICHE ANA-MARIA, clasa a IX-a B

ÎNGER ȘI DEMON

Viața cu tine?
Fantezii nocturne și coșmaruri diurne.
Secunda se dilată în veacuri de dor,
Un dor de trecut.
În crucea nopții renaște speranța arsă în
lumina zilei
Ca acea pasăre,
Din propria cenușă.
Atunci ești un înger protector la dreapta
mea.
Și-mi place zborul cu tine.
Iubesc luna și stelele.
În lumina zilei te cam ... prăfuiiești!
Și gurița ta îmi azvârle acum
Otrava, erezia, blasfemia poveștii noastre
Printre dinții galbeni și stricați.
Cine-mi ești?

VELICHE ANA-MARIA, clasa a IX-a B

ACROSTIH

Ești soarele, iubite! Ești universul ce mă depășește.
Poți să-mi oferi – sunt sigură de asta –
Iubirea nesfârșită care curge dintr-un corn al abundenței!
Fii tu călăuza mea spre tărâmurile tinereții fără bătrânețe!
Arată-mi Răul ca pe un cerșetor la porțile îndepărtate,
Nebiruite ale împărăției noastre!
Inima mea ți-o voi lăsa drept garanție.
Etern va bate pentru tine, soare!

VELICHE ANA-MARIA, clasa a IX-a B

Desen realizat de GHERGHEL DELIA, clasa a X-a E

ANOTIMPURI

Plouă...
De sus cad lacrimi de argint
Pe streșini și câmpii,
Și ochii tăi în suflet îi simt
Plouă de sus...fâșii.

Ninge...
Cad perle albe-n zare,
Casa ta, drumul tău...dispare...
Iar eu tot îți văd al tău chip
De căldură și roșeață cotropit.

Vuiește vântul...
Printre ale tale plete...șatene...
Copacii se trezesc la viață,

Desen realizat de Ilisei Bianca,
clasa a IX-a B

Străzile nu mai prind gheață,
Iar pleoapele ți se mișcă alene.

Căldură...
Te văd cum alergi spre fericire,
Drumul...parcă duce-n neștire,
Corpul tău de-o pală sclipire
Se mai uită la mine...amorțire...

Cimitir de sentimente goale...
Cadavre, sicrie și cavouri pline.
Cioclul vine și-mi deșartă-n poale
Oasele amorului ce-mi aparține...

MAREȘ DAN-ANDREI, clasa a XII-a A

NEGRU VAG

Negru vag trece prin nori
Ca niște frunze mâncate de ciori.
Și stau morții și vegheaza amurgul –
Fantasme reci ce împânzesc târgul.

Te văd la fereastră. Moartă, gri și rece,
Precum săbiile din teacă ce timpul le trece.
Nu mai vreau să știu, tu, moarte dură,
Veșnica ta povață fără pic de căldură.

Negru vag desprind din minte
Niște amintiri vagi și fără cuvinte.
Mormântul e rece și coroanele suspină,
Vechea noastră zicală de duzină.

Negru vag trece prin cimitir,
Sorbind sângele dintr-un potir
Însuși tu, fără aripi de drac
Și scoțând un sunet de sărac.

Cimitirul e gol. Suspină și mor
Morții în cadă - de ștreang sau de topor.
Negura vine și parcă nu iartă
Orice suflet ce stă la poartă.

Când casa va fi pustie,
Cu doliu și fără mânie,
Sfeșnicile vor plânge,
Candelabrele se vor stinge,
Coroanele se vor strânge,
Geamurile se vor sparge,
Și iar nu-mi va da pace
Negura vagă ce cenușă se preface.

MAREȘ DAN-ANDREI, clasa a XII-a A
TE-AM PIERDUT...

Trec norii morți de ceară
Scuturați de ieri, de azi,
Numai luna te măsoară
Ca să te îmbrace-n brazi.

*Te-am pierdut sub luna rară
Și făclia vieții se usucă-ncet,
Mă gândesc la tine, comoară
Furată de pirații de amanet.*

*Morții se scoală, fac dom deasupra ta
Să-ncerce a te-ntoarce,
dar nici măcar un semn
n-ai dat. Eu stau, cu mintea clară, abandonat
Și unicul meu gând, în dreapta, stă solemn ridicat.*

*În mintea mea, tu ești o vrăjitoare
care-a deschis o tablă de șah. Iar eu,
Eu sunt piesa preferată ce stă în zare
Ca tu să o mânuiești după bunul plac.*

*Și ai făcut orice să mă păstrezi în joc.
Dar acum piesa gândește și știe
Că dacă va ieși din plan
Va produce anarhie.*

*Te-am plăcut ca în fiecare zi,
Secunda ne este pecetluită,
Dar soarta a vrut ca tu să fii
Cea care mă va băga în ispită.*

*Te-am pierdut, suflet cald de iarnă,
Nu vreau să te mai știu!
Cântă cioclul iar în goarnă...
Drumul pare mult mai pustiu...*

*MAREȘ DAN-ANDREI,
Clasa a XII-a A*

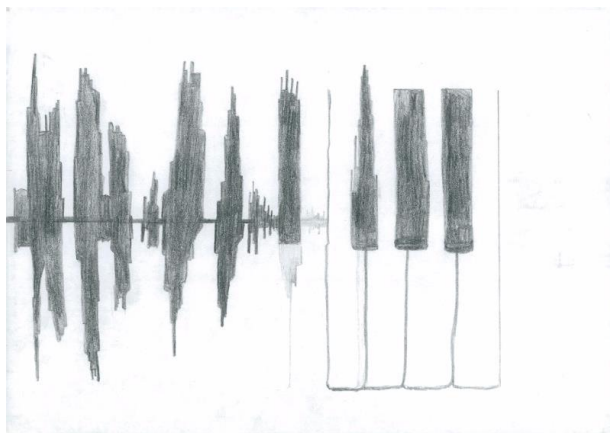
COȘCIUG

*Stau singur în coșciug și nu mă mai întreb
De ce luna nu mai răsare dintre nori.
Zboară corbii deasupra unei stricate mori
Și eu stau singur în coșciug.*

*Plânge râul de oase din cimitir,
Și eu stau singur în coșciug, și veghez
Asupra liniilor din scândura de cașmir,
Unde cioclul m-a pus ca-ntr-un botez.*

*Cad pietre pe capacul de coșciug,
Răsare luna dintre norii din belșug,
Iar eu stau singur în coșciug...*

*MAREȘ DAN-ANDREI,
Clasa a XII-a A*

Desen realizat de COMPOT IOANA, clasa aX-a D

CIMITIRUL

*Cimitirul, vechi loc de trăit printre neființe.
Un mormânt caută luminile infinite
Și parcă văd pe cineva fără speranțe...
Un mort ce din coșciug tremură a moarte.*

*Cimitirul, casă pentru cei fără scop în viață,
Dorm cu mintea lor fără loc și speranță.
Morții parcă șed în cavouri de plumb
Și cioclul vegheaza din lanul de porumb.*

*Cimitirul, liceu de groază și de mânie.
Vin corbii să te mănânce de agonie.
Oamenii ce trăiesc, mor în neștire...
Cimitirule! vechi loc de poposire.*

MAREȘ DAN-ANDREI,
Clasa a XII-a A

CIUMA

*Cădeau oamenii din cer cu soare...
Vulcani noroioși în pielea lor, tumoare.
Moarte, numai corbii mai râdeau
Când în urmă oasele sclipeau.*

*Suspinau cei în viață de arsura cea din iad.
Morții stau la masă și ciocnesc în sarcofag.
Cioclul vine. Nu mai pleacă. Supărarea-i tot vine
Când numără cadavrele și-i ies duzine.*

*Vieți nevinovate și cumva damnate de sus,
Craniile surâd la al valului de carne pus.
Nu cunosc legende, nici mituri, nici basme
Să concureze cu astfel de tenebre fantasmе.*

MAREȘ DAN-ANDREI,
Clasa a XII-a A

IARNA

*Iarna rece a venit
Satul l-a împodobit
Cu un argintiu strai de nea
Simți că a venit iarna*

*Strigăt de copil răsună
Pe cărarea din grădină
Copiii sunt bucuroși
De fulgii mari și frumoși*

*De Crăciun la noi la poartă
Colindători se arată
Ei venind cu voie bună
Colinda ca să ne-o spună*

*Un An Nou ni se oferă
Acum toți oamenii speră
Într-un an mai bun
Și cu roade din belșug.*

COSMA MIRCEA-GEORGE,
clasa a XI-a F

COLINDĂTORII

*Azi, în satul înghețat,
Suflete-n porți au cântat,
Cu glasuri parcă de sus:
Gazdă, S-a născut Iisus!*

*Urătorii-au povestit
Nașterea Celui cinstit
Într-o iesle-a boilor
În lumina îngerilor.*

*Ochi ce umezi strălucesc,
Acum ție îți vestesc.
Frigul glasul le ucide.
Vino, gazdă, și deschide!*

*Hai, grabeste-te, gazdă!
Deschide și dă-te pe brazdă,
Dară nu cu mâna goală!
Pune-le ceva în poală!*

ARDELEANU LARISA,
clasa a IX-a E

DACĂ TE-AI NAȘTE DIN NOU...

*Iisuse, Tu te-ai născut
În staulul binecunoscut,
În paie,
Înconjurat de animale.
Toți Ți-au aflat iubirea
Și toată lumea crede că-Ți știe și
durerea...
Te naști din nou, de Crăciun,
În biserici și, dacă Te primim,
Și în peșterile sufletelor noastre...
Dar, Doamne Iisuse,
Câți s-ar opri oare
Din goana după plăceri,
Petreceri, mașini, haine, bijuterii și –
De ce nu – jucării,
Să Te iubească
Și să nu Te mai lase
Să Te naști, din nou, în cotloane
întunecoase...*

ARDELEANU LARISA,
clasa a IX-a E

„LERU-I LER”

Ninge cu stele de iris,
În sobă focul frământă jărătic,
Cozonacii așteaptă colindătorii
Să ne-aducă
„Leru-i ler”.
Aș vrea să mai fiu copil,
Lângă bradul luminos, în seri minunate,
Bunica să schimbe povestea
din palatele de cleștar cu
„Leru-i ler”
Stăpânul lumii – spunea bunica –
s-a născut într-un staul.
Dar templele lumii de-atunci s-au făcut cenușă și praf
Și bogățiile au pălit. Pentru că
„Leru-i ler”

ANA-MARIA OPROIU, clasa a IX-a E

Desen realizat de OLARU DANIELA clasa a XI-a A

Desen realizat de CERCEL ALINA-MIHAELA, clasa a IX-a D

CRĂIASA NOPTII

Într-o noapte neagră, cu cer înnorat,
Nu pot adormi, mă ridic din pat.
Mă duc la fereastră și, privind în sus,
Văd o albă crăiasă pe cer, cum s-a ascuns.

Ea e departe, departe
O zăresc în noapte
Dar, tot de departe, printr-o ceață groasă,
Văd printre gene o dulce crăiasă.

Are haine albe și chipu-i senin,
Rotundă, frumoasă, cu o cunună de crini.
În mână are o floare
Și mi-ar da o îmbrățișare.

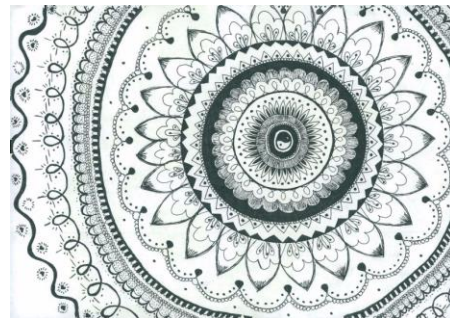
Mă uit lung la ea, la chipul ei ceresc,
Cât de mult eu o îndrăgesc
Vreau s-o îmbrățișez, îi întind mâna
Apoi îmi dau seama, crăiasa era Luna.

IVAN MARIANA-PETRONELA, clasa a XI-a F

Desen realizat de ILISEI ALEXANDRA, clasa a XI-a B

DUMNEZEU ESTE ÎN OAMENI

Iar vine Crăciunul!... Orașul e plin de luminițe, moși, globuri și cântece englezești. Iar începe goana după cadouri prin supermarketuri și filmele cu temă. O să fie iar „Singur acasă”? Cred că astea țin de tradiție?!... Sunt gândurile micuței Maria în pauza publicitară de la TV. În ciuda vârstei fragede (8 ani) și a firii liniștite, era o mică filozofă. Dar oare bunica ce făcea de Crăciun când era mică? Că mi-a zis că n-a avut televizor! Câți moși erau pe vremea ei că anul ăsta sunt mai mulți decât acum câțiva ani când venea doar unul acasă la noi? La televizor, e clar, sunt în toată lumea. E o invazie! trecu prin mintea Mariei. Închide televizorul și merge în camera bunicii.

Bunica citește în pat dintr-o cărțuție minusculă la lumina unei lămpi moderne. Maria se strecoară lângă ea și își trage plapuma până la năsuc.

- Buni, Moș Crăciun e adevărat?
- Draga mea, spuse bunica zâmbind, lumea s-a mai schimbat și...
- Buni, ce făceai de Crăciun când erai ca mine?

Desen realizat de Diaconu Bianca, clasa a XI-a A

- Când eram de vârsta ta, nu aveam posibilitățile de acum. Cu mult timp înainte de sărbători făceam decorațiunile pentru brad. În loc de globuri puneam nuci învelite în hârtie colorată, puneam fructe... improvizam.

- Nu se găseau decorațiuni de cumpărat? Ba da, însă erau scumpe. Puneam sub brad coșuri cu fructe, colaci, cozonaci...

- Atunci se mergea cu colinda?

- Da, ne organizam într-o grupă mai mare de băieți și fete, ne luam clopoței și buhaiul și mergeam din casă în casă vestind oamenilor nașterea lui Iisus. Era foarte frumos!... Ne îmbrăcam în costum național, nu mergeam oricum. Oamenii ne primeau cu bucurie și ne dădeau colacei. Acum se dau bani, dar cine nu-i are nu primește colindători. Mergeam cu steaua, cu ursul, cu capra... Acum tradițiile s-au mai pierdut...

- Da buni, așa e! Știi ce cred? Cred că moș Crăciun e doar o poveste. Tu l-ai văzut pe moș? Întră pe horn? zise micuța ironic.

- Noi simțeam altceva de Crăciun. Era o bucurie care liniștea orice vrajbă. Îl simțeam pe Iisus lângă tine. Făceai daruri și primeai daruri. Nu așteptam pe moș Crăciun. De sărbători se adunau toți la masă și eram fericiți de Nașterea Domnului

Iisus Hristos. Acum toți sunt plecați în țări străine... Trimit daruri ... „de moș Crăciun”. Povestea cu moșul e pentru câțiva anișori, apoi copiii încep să gândească și își dau seama, așa cum ți-ai tat și tu seama.

- Când ai avut cel mai frumos Crăciun, buni?

- Eram mică, aveam vreo 10 anișori. Am plecat la colindat. Mama era acasă, încă mai făcea colaci. Nu se știe cum, a căzut a lumânare aprinsă pe dușumeaua de lemn uscat. Când m-am întors, casa era în flăcări. Tata a salvat-o pe mama, dar casa noastră s-a făcut scrum. Nu a ars și credința noastră. Ne-am rugat la Dumnezeu să ne ajute.

- Păi ce e așa de frumos?! Că a ars casa și ați stat în frig?! spuse micuța cu ochi mari de uimire.

- Maria, ceea ce a urmat imediat a fost ceva care a înlocuit toată pierderea. Ajutorul Domnului a venit imediat. Iar noi am înțeles asta și casa sufletului nostru a fost mai frumoasă. Niște vecini miloși ne-au primit să stăm la ei până la primăvară. Nu mai aveam speranță că ne vom construi altă casă, dar ne rugam la Dumnezeu să ne ajute să trecem cu bine peste toate, să rezistăm.

- Ați făcut altă casă?

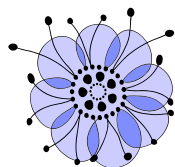
- Imediat nu. Era iarnă, frig și nici nu aveam bani. Dar Dumnezeu a mai făcut o minune... Oameni cu suflet și frică de Dumnezeu au strâns mână de la mână și ne-au dat lemne, mobila, chiar și bani și, încetul cu încetul, ne-am ridicat o căsuță. Tata a cultivat pământul și a scos bănuți frumoși pe cereale și ne-am descurcat.

- Ce frumos din partea lor!
- Da! Ca niște îngeri trimiși de Dumnezeu... În primăvară am făcut căsuța. L-au ajutat pe tata și câțiva bărbați din sat. Ani buni ne-am tot minunat de bunătatea oamenilor. Se mai necăjesc ei unii pe alții, dar când se întâmplă ceva toți își înmoaie inimile și se gândesc la darul Domnului și sar în ajutor cu bucurie. Și Dumnezeu nu ni l-a dăruit doar pe Mântuitorul nostru. El ne-a dat și bucuria de a știi că ai ajutat, că ai dăruit și tu ceva... Dumnezeu lucrează în lume prin oameni...
- Buni, vreau și eu să ajut!
- Asta va fi o altă poveste! A ta! Dumnezeu te va ajuta!

Petronela Toronilă, clasa a IX-a B,
Coord. prof. Mihaela Zaharia

Desen realizat de GROSU ALEXANDRU, clasa a X-a B

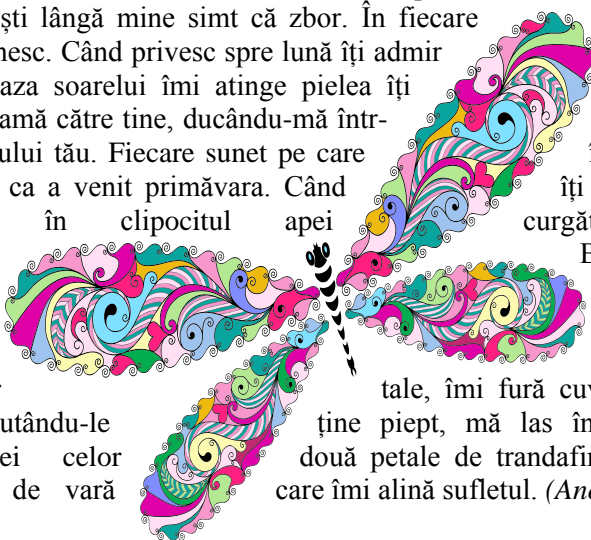
GÂNDURI, SENTIMENTE...

Când tu zâmbești, zâmbesc și eu, simțindu-ți energia prin miile de particule ce ne despart. Când mă uit la stele îți aud gândurile ce mă imploră să le ascult suspinul. Fiecare sunet pe care îl aud îmi amintește de susurul vocii tale care îmi alină inima. Sclipirea din ochii tăi mi-a luminat sufletul.

Când ești lângă mine simt că zbor. În fiecare înnebunesc. Când privesc spre lună îți admir Când raza soarelui îmi atinge pielea îți mă cheamă către tine, ducându-mă într-parfumului tău. Fiecare sunet pe care fericită ca a venit primăvara. Când arunce în clipocitul apei

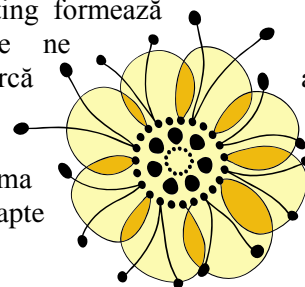
scut

buzelor
nemaiputându-le
dragostei celor
senină de vară

noapte îți simt prezența, care mă face să chipul luminos ce își face apariția de nicăieri. simt sărutările pe tot trupul. Fiecare pas pe care îl faci o lume de basm, unde domnește mireasma sublimă a îl scoți, pare a fi un ciripit de pasare măiastră, care anunță îți aud vocea, simt că picioarele mi se înmoaie și vor să se curgătoare, ducându-le în continuare sub podul inimii tale.

Buzele noastre când se ating formează un în jurul nostru, care ne protejează iubirea, de parcă invincibili. Atingerea tale, îmi fură cuvintele și mă lasă mută, ține piept, mă las înfrântă, cuprinsă de patima două petale de trandafir. Privirea ta e ca o noapte care îmi alină sufletul. (Anonim)

[Timida și măreța lună, ...]

Timida și măreța lună,
Umblă noaptea ca o nalucă.
Luminează și arată,
Cum o mândră și preafrumoasă
fată
Stă cuminte și așteaptă
Cineva să o peșască.
(Anonim)

[Lumina lunii mă răsfață, ...]

Lumina lunii mă răsfață,
Stând și admirând-o
Până dimineață,
Ieșind din această vrajă.
Când natura prinde viață,
Îi resimt dulcea-i mireasmă
Ca o floare ce-i udată
Și cu grijă curățată.
(Anonim)

[Doamna misterioasă...]

Doamna misterioasă
Ce nu oricui i se arată,
Cu a ei lumină pală,
Fermeca pe oricine îndată.
Când alesul și-l vrăjește,
El pe loc întinerește,
Și-i șoptește încetișor
Să vină la ea în zbor
Ca un pui de aviator.
(Anonim)

[Soarele îndurător,...]

Soarele îndurător,
A ieșit de după un nor.
Încălzind natura toată,
Trezește din somn îndată
Ca o pasare măiastră,
Ce cântul peste tot și-l poartă,
Viețuitoarele din pădurea moartă.
Ca un zeu armonios,
Din paradis a fost scos,
Sa ne fie de folos.
Flacara-n suflet s-aprindă
Și-n veci să nu se stingă,
Să ne lumineze calea,
Să ne amâne plecarea.
(Anonim)

[Rămai, nu pleca!...]

Ramai, nu pleca!
Nu lăsa în urma ta
Un suflet să se vestejească,
Într-o noapte magică, sacră,
O preacinstită fată.
Tu imi aduci liniștea în suflet.
Nu mă lăsa să cuget neîncetat,
Fără niciun rezultat!
Mă gândesc la tine
Zi și noapte,
Fără să mai știu inima de-mi
bate.
(Anonim)

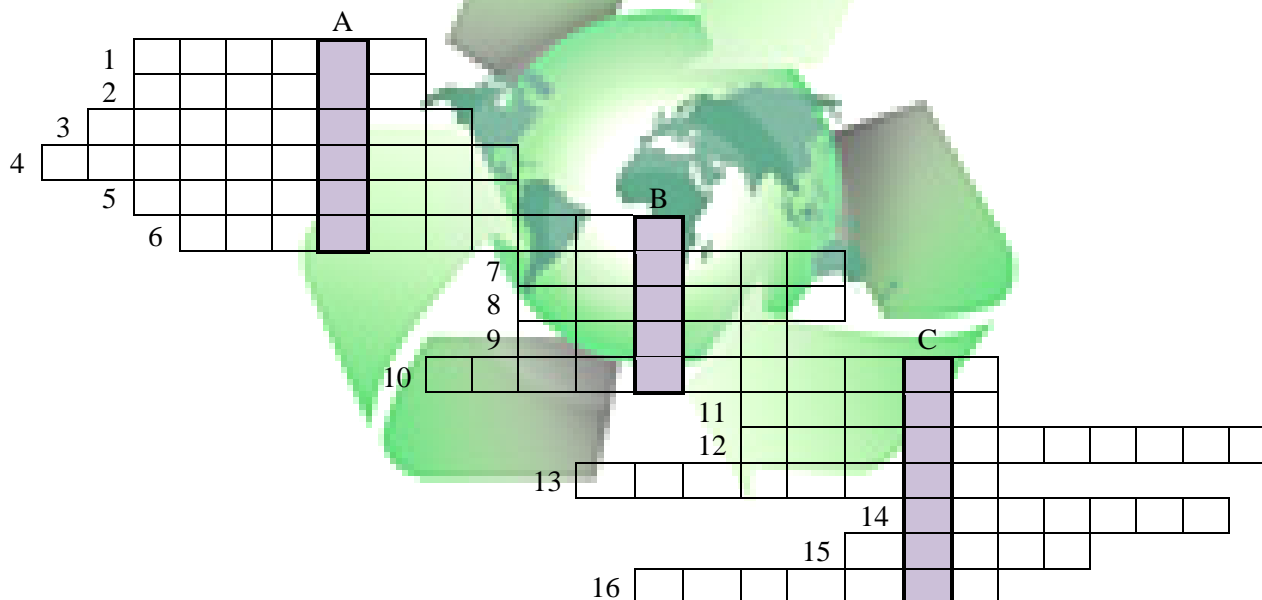
[De unde ai apărut,...]

De unde ai apărut,
Ce mi-ai făcut?
Inima a început
Să bată cu putere
De la o vreme.
În ochii tăi,
Se află întreaga mea lume,
Și oricui o pot spune.
Nu am unde mă ascunde,
Ca murele din pădure,
Căci ochii tăi oriunde pot
pătrunde,
Tot îmi dai de urme.
Cu magnetul iubirii eterne
Putem clădi mii de vise superbe.
(Anonim)

REBUS. GEOGRAFIE

I. Completați următorul rebus geografic pentru a afla deviza ecologiei:

1. Cel mai întins deșert al Terrei ce ocupă mai mult de o treime din continentul Africa.
  2. Câmpie din Asia de E unde densitatea populației depășește 1000 loc/ km² .
  3. Podiș din America de Nord care ocupa partea estică a statului Canada.
  4. Cea mai întinsă câmpie a lumii traversată de cel mai lung fluviu al lumii: Amazon.
  5. Lanț muntos ce se întinde pe coasta vestică a Americii de Nord.
  6. Podiș situat în centrul SUA ocupat de o vegetație specifică numită „preerie”.
  7. Situația la un moment dat pentru o suprafață mică a elementelor meteorologice.
  8. Lanț muntos din Asia situat între Marea Caspică și Marea Neagră.
  9. Vânt sezonier din Asia de Sud-Est ce își schimbă direcția dinspre continent spre mare și invers.
  10. Element meteorologic care se exprimă în °C și variază în altitudine și în latitudine.
  11. Cel mai înalt podiș al lumii, din Asia centrală, al cărui altitudine medie depășește 5000 m.
  12. Element meteorologic ce se exprimă în cantitatea de apă (solidă sau lichidă) căzută într-o perioadă determinată.
  13. Lanț muntos din Asia Centrală cu altitudinea maximă din lume: Vf. Everest (8848 m)
  14. Lanț muntos din Europa care se întinde inclusiv în România
  15. Situația medie a elementelor climatice calculată pentru o perioadă lungă de timp și pentru o suprafață întinsă.
  16. Podiș din Asia de Vest, cu deșerturi calde, ocupând o mare parte din Peninsula Arabă.
- II. Precizați rolul ozonului și a dioxidului de carbon pentru planeta Pământ.

Profesor: Moga Alina – Mihaela

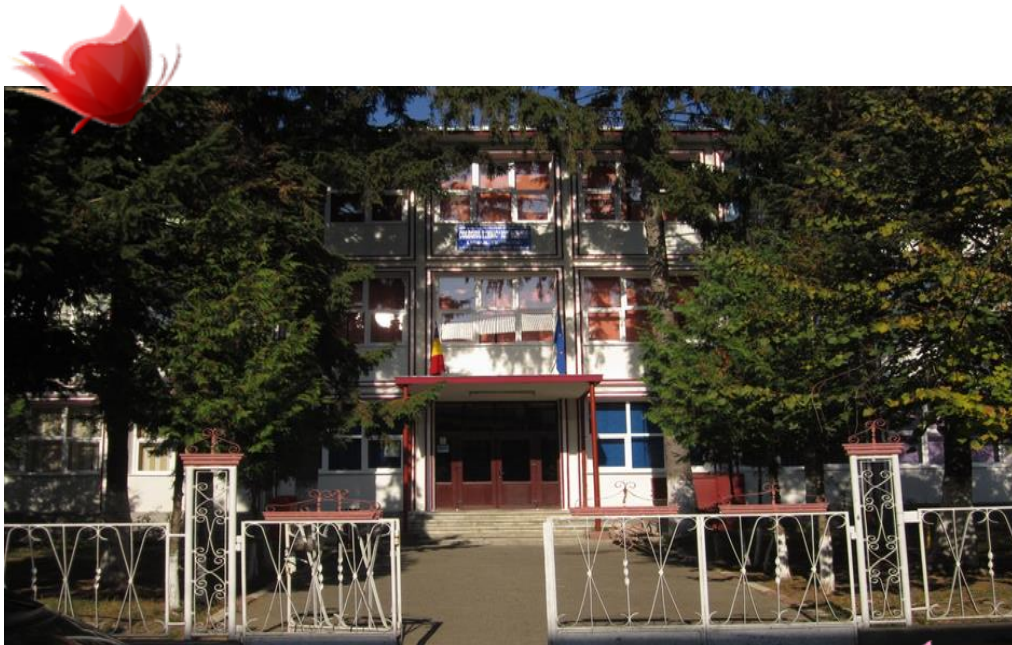

Foto sus: Colegiul Tehnic „Ion Borcea” Buhuși, corpul A
Foto jos: Colegiul Tehnic „Ion Borcea” Buhuși, corpul B

